

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 26. maijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 159/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 159/02	Lieta C-80/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 1. aprīļa spriedums (<i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i>) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Felixstowe Dock and Railway Company Ltd u.c./The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Uzņēmumu ienākuma nodokļi — Nodokļu atvieglojums — Sabiedrību grupas un konsorcijs — Valsts tiesību akti, ar kuriem sabiedrībai, kas ietilpst konsorcijs, atļauts nodot zaudējumus sabiedrībai, kas pieder sabiedrību grupai, un starp šīm divām sabiedrībām pastāv saikne, ko veido "saistītājsabiedrība", kas ietilpst gan sabiedrību grupā, gan konsorcijs — "Saistītājsabiedrība" noteiktā valstspiederības prasība — Diskriminācija juridiskās adreses dēļ — Sabiedrību grupas galīgais mātesuzņēmums, kas reģistrēts trešajā valstī un kuram pieder sabiedrības, kuras lūdz pārņemt zaudējumus, izmantojot trešajās valstīs reģistrētas sabiedrības.	2
2014/C 159/03	Lieta C-224/12 P: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste, <i>ING Groep NV, Nederlandsche Bank NV</i> Apelācijas sūdzība — Finanšu nozare — Nopietns traucējums dalībvalsts tautsaimniecībai — Valsts atbalsts banku grupai — Forma — Kapitālieguldījums pārstrukturēšanas plāna ietvaros — Lēmums — Atbalsta saderība ar kopējo tirgu — Nosacījumi — Atbalsta atmaksas nosacījumu grozījumi — Privātā ieguldītāja kritērijs	3

2014/C 159/04	Lieta C-301/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Cascina Tre Pini s.s./Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43/EEK — Kopienas nozīmes teritorijas — Tādas teritorijas statusa pārskatīšana vides piesārņojuma vai degradācijas rašanās gadījumā — Valsts tiesiskais regulējums, kurā attiecīgām personām nav paredzēta iespēja lūgt tādu pārskatīšanu — Ricības brīvības pēc savas iniciatīvas uzsākt minētā statusa pārskatīšanas procedūru piešķiršana kompetentajām valsts iestādēm	3
2014/C 159/05	Lieta C-387/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hi Hotel HCF SARL/Uwe Spoering</i> Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Starptautiska jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu — Dalībvalstī veikta darbība, kas veido dalību citas dalībvalsts teritorijā izdarītā prettiesiskā darbībā — Vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana	4
2014/C 159/06	Lieta C-428/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — LESD 34. un 36. pants — Pasākumi ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Preču privāts papildu transports — Uzņēmuma autobāzes pirmais transportlīdzeklis — Noteikumi par kravas autopārvadājumu atļaujas saņemšanu — Ceļu satiksmes drošība un vides aizsardzība	5
2014/C 159/07	Lieta C-438/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (<i>Oberlandesgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Irmengard Weber/Mechthilde Weber</i> Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 22. panta 1. punkts — Izņēmuma jurisdikcija — Strīdi par lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu — Pirmpirkuma tiesību raksturs — 27. panta 1. punkts — Lis pendens — Prasību starp tām pašām pusēm un par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu jēdziens — Saikne starp 22. panta 1. punktu un 27. panta 1. punktu — 28. panta 1. punkts — Saistība — Tiesvedības apturēšanas vērtējuma kritēriji.	6
2014/C 159/08	Lieta C-515/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (<i>Lietuvos vyriausieji administracinis teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “4finance” UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēma — Patērētāju iespējamās maksāšanas nozīme, lai saņemtu kompensāciju — Jēdziena “maksāšana” interpretācija . . .	7
2014/C 159/09	Apvienotās lietas no C-516/14 līdz C-518/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – CTP – <i>Compagnia Trasporti Pubblici SpA/Regione Campania</i> (no C-516 līdz C-518/12), <i>Provincia di Napoli</i> (no C-516/12 un C-518/12) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1191/69 — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi — 4. pants — Pieteikums par sabiedriskā pakalpojuma saistību izbeigšanu — 6. pants — Tiesības uz kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma saistību izpildi.	7
2014/C 159/10	Lieta C-559/12 P: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Francijas Republika/Eiropas Komisija Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas netieša neierobežota galvojuma veidā piešķirts <i>La Poste</i> tās publiskas iestādes statusa dēļ — Galvojuma esamība — Valsts līdzekļu piešķiruma esamība — Priekšrocība — Pierādīšanas pienākums un apjoms	8
2014/C 159/11	Apvienotās lietas C-43/13 un C-44/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hauptzollamt Köln/Kronos Titan GmbH</i> (C-43/13), <i>Hauptzollamt Krefeld/Rhein-Ruhr Beschildungs-Service GmbH</i> (C-44/13) Direktīva 2003/96/EK — Energoproduktu aplikšana ar nodokli — Direktīvā 2003/96/EK neminētie produkti — Jēdziens “ekvivalents kurināmais vai motordegviela”	9
2014/C 159/12	Lieta C-60/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste Valsts pienākumu neizpilde — Savienības pašu resursi — Lēmums 2000/597/EK, Euratom — 8. pants — Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 — 2., 6. un 9.–11. pants — Atteikums nodot Eiropas Savienības rīcībā pašu resursus — Nepareiza saistoša izziņa par tarifu — Svaigu ķiploku kā sasaldētu ķiploku importēšana — Valsts muitas iestāžu vainošana kļūdas pieļaušanā — Dalībvalstu finansiālā atbildība.	10

2014/C 159/13	Lieta C-319/13: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (<i>Thüringer Oberlandesgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Udo Rätzke/S+K Handels GmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — <i>Energija</i> — Televizoru energomarkējums — Deleģētā regula (ES) Nr. 1062/2010 — Tirgotāju atbildība — Tirgotājam piegādāts televizors bez šīs etiķetes, pirms uzsākta regulas piemērošana — Tirgotāja pienākums no regulas piemērošanas uzsākšanas brīža šādu televizoru marķēt un etiķeti sagādāt vēlāk	10
2014/C 159/14	Lieta C-550/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. oktobrī iesniedza <i>Cour d'appel de Poitiers</i> (Francija) – krimināllieta pret <i>Jean-Paul Grimal</i>	11
2014/C 159/15	Lieta C-12/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī – Eiropas Komisija/Maltas Republika	11
2014/C 159/16	Lieta C-108/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. martā iesniedza <i>Bundesfinanzhofs</i> (Vācija) – <i>Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/Finanzamt Nordenham</i>	12
2014/C 159/17	Lieta C-109/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. martā iesniedza <i>Bundesfinanzhofs</i> (Vācija) – <i>Finanzamt Hamburg–Mitte/Marenave Schifffahrts AG</i>	13
2014/C 159/18	Lieta C-119/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. martā iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) – <i>Henricus Cornelis Maria Niessen u.c./Condor Flugdienst GmbH</i>	13
2014/C 159/19	Lieta C-122/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. martā iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena</i> (Spānija) – <i>Aktiv Kapital Portfolio Investment/Angel Luis Egea Torregrosa</i>	14
2014/C 159/20	Lieta C-127/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. martā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – Andrejs Surmačs/Finanšu un kapitāla tirgus komisija	14
2014/C 159/21	Lieta C-128/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. martā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>Staatssecretaris van Financiën</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Het Oudeland Beheer BV</i>	15
2014/C 159/22	Lieta C-130/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste	16
2014/C 159/23	Lieta C-137/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	16
2014/C 159/24	Lieta C-141/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika	18
2014/C 159/25	Lieta C-145/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. martā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika	19
2014/C 159/26	Lieta C-151/14: Prasība, kas celta 2014. gada 31. martā – Eiropas Komisija/Latvijas Republika	19
2014/C 159/27	Lieta C-154/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-384/09 <i>SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH/Eiropas Komisija</i> 2014. gada 2. aprīlī iesniedza <i>SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH</i>	20
2014/C 159/28	Lieta C-164/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2014. gada 7. februāra rīkojumu lietā T-180/13 <i>Pesquerías Riveirenses u.c./Padome</i> 2014. gada 4. aprīlī iesniedza <i>Pesquerías Riveirenses, S.L. u.c.</i>	21

Vispārējā tiesa

2014/C 159/29	Lieta T-319/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 8. aprīļa spriedums – <i>ABN Amro Group</i> /Komisija Valsts atbalsts — Finanšu nozare — Atbalsts, kas ir paredzēts nopietnu traucējumu novēršanai kādas dalībvalsts tautsaimniecībā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Atbalsta atļaujas nosacījumi — Aizliegums veikt iegādes — Atbilstība Komisijas paziņojumiem par atbalstu finanšu nozarei finanšu krīzes kontekstā — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Labas pārvaldības princips — Pienākums norādīt pamatojumu — Īpašumtiesības	22
2014/C 159/30	Lieta T-356/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 3. aprīļa spriedums – <i>Debonair Trading Internacional</i> /ITSB – <i>Ibercosmetica</i> (“SÔ:UNIC”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SÔ:UNIC” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas un valsts vārdiskas preču zīmes “SO...?”, “SO...? ONE”, “SO...? CHIC” un neregistrētas vārdiskas preču zīmes — Relatīvi atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Preču zīmju saime — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta iii) daļa — Iebildumu pieņemamība	22
2014/C 159/31	Lieta T-568/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 4. aprīļa spriedums – <i>Golam</i> /ITSB – <i>Derby Cycle Werke</i> (“FOCUS extreme”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “FOCUS extreme” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FOCUS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	23
2014/C 159/32	Lieta T-11/07 RENV: Vispārējās tiesas 2014. gada 21. marta rīkojums – <i>Frucona Košice</i> /Komisija Valsts atbalsts — Alkohols un spirtoti dzērieni — Nodokļa parāda atcelšana kolektīvā maksātnespējas procesā — Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ir uzlikts pienākums to atgūt — Intereses celt prasību zudums — Lēmums, ar ko atceļ un aizstāj apstrīdēto lēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	24
2014/C 159/33	Lieta T-603/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 27. marta rīkojums – <i>Ecologistas en Acción</i> /Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar kāda rūpnieciska projekta īstenošanu teritorijā, kas tiek aizsargāta saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Dalībvalsts izvirzīts iebildums — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Vides informācija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība.	24
2014/C 159/34	Lieta T-192/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta rīkojums – <i>PAN Europe</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Vide — Izpildes Regula (ES) Nr. 1143/2011, ar ko apstiprina darbīgo vielu prohlorāzu — Lūgums veikt iekšēju pārskatīšanu — Atteikums — Nosacījumi, kas jāizpilda organizācijai, lai tā būtu tiesīga iesniegt lūgumu veikt iekšēju pārskatīšanu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota	25
2014/C 159/35	Lieta T-43/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta rīkojums – <i>Donnici</i> /Parlaments Prasība par zaudējumu atlīdzību — Eiropas Parlamenta locekļi — Pilnvaru pārbaude — Parlamenta lēmums, ar kuru Eiropas Parlamenta deputāta mandātu atzīst par spēkā neesošu — Parlamenta lēmuma atcelšana ar Tiesas spriedumu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota	26
2014/C 159/36	Lieta T-57/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 19. marta rīkojums – <i>Club Hotel Loutraki u.c.</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Video loterijas aparātūras ekspluatēšana — Grieķijas Republika veikta ekskluzīvas licences piešķiršana — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Sūdzības iesniedzējiem adresēta vēstule — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība	26
2014/C 159/37	Lieta T-321/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 26. marta rīkojums – <i>Adorisio u.c.</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Krīzes laikā bankām piešķirtais atbalsts — SNS Reaal un SNS Bank rekapitalizācija — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Ekspropriācija no subordinēto obligāciju turētājiem — Intereses celt prasību neesamība — Tiesību celt prasību neesamība — Acīmredzama nepieņemamība	27
2014/C 159/38	Lieta T-129/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-15/10 <i>Andres u.c.</i> /ECB 2014. gada 21. februārī iesniedza <i>Carlos Andres</i> un 150 citi prasītāji . . .	27

2014/C 159/39	Lieta T-131/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-117/11 <i>Teughels/Komisija</i> 2014. gada 21. februārī iesniedza <i>Catherine Teughels</i>	29
2014/C 159/40	Lieta T-138/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. februārī – <i>Chart/SEAE</i>	30
2014/C 159/41	Lieta T-149/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – <i>Anastasiou/Komisija</i> un ECB.	31
2014/C 159/42	Lieta T-150/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – <i>Pavlides/Komisija</i> un ECB.	31
2014/C 159/43	Lieta T-151/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – <i>Vassiliou/Komisija</i> un ECB	32
2014/C 159/44	Lieta T-152/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – <i>Medilab/Komisija</i> un ECB	32
2014/C 159/45	Lieta T-157/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>JingAo Solar u.c./Padome</i>	33
2014/C 159/46	Lieta T-158/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>JingAo Solar u.c./Padome</i>	34
2014/C 159/47	Lieta T-182/14: Prasība, kas celta 2014. gada 19. martā – <i>Marzocchi Pompe/ITSB – Settima Flow Mechanisms (“ELIKA”)</i>	34
2014/C 159/48	Lieta T-198/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – <i>100% Capri Italia/ITSB – Cantoni ITC (“100% Capri”)</i>	35
2014/C 159/49	Lieta T-199/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. martā – <i>Vanbreda Risk & Benefits/Komisija</i>	36
2014/C 159/50	Lieta T-161/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. marta rīkojums – <i>High Tech/ITSB – Vitra Collections</i> (Krēsla forma)	37

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2014/C 159/51	Lieta F-81/12: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 10. aprīļa spriedums – <i>Nieminen/Padome</i> Civildienests — Paaugstināšana amatā — 2010. gada paaugstināšana amatā — Lēmums nepaaugstināt amatā prasītāju — Pienākums norādīt pamatojumu — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Administratori, kas veic lingvistu darbu, un administratori, kas veic darbu, kas nav lingvista darbs — Amatā paaugstināšanas kvotas — Konstantums nopelnu ilgumā.	38
2014/C 159/52	Lieta F-16/13: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 10. aprīļa spriedums – <i>Camacho-Fernandes/Komisija</i> Civildienests — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Civildienesta noteikumu 73. pants — Arodslimība — Pakļaušana azbesta un citu vielu iedarbībai — Ārstu komisija — Atteikums atzīt par arodslimību tādu slimību, kas izraisījusi ierēdņa nāvi — Ārstu komisijas slēdziena tiesiskums — Koleģialitātes princips — Pilnvara — Pamatojums — Vienlīdzīgas attieksmes princips	38
2014/C 159/53	Lieta F-59/13: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. aprīļa spriedums – <i>Rouffaud/EĀDD</i> Civildienests — Līgumdarbinieks palīguzdevumiem — Līguma pārkvalificēšana — Pirmstiesas procedūra — Savstarpējas atbilstības prasība — Apstrīdēšanas pamatu iemeslu grozīšana	39
2014/C 159/54	Lieta F-87/13: Civildienesta tiesas (otrās palātas) priekšsēdētāja 2014. gada 9. aprīļa rīkojums – <i>Colart u. c./Parlaments</i> Civildienests — Personāla pārstāvība — Pamatnolīgums starp Parlamentu un iestādes arodbiedrībām un personāla apvienībām — Arodbiedrības izpildkomiteja — Arodbiedrībā notikusi iekšēja apstrīdēšana par to personu leģitimitāti un identitāti, kuras ietilpst izpildkomitejā — Tiesības piekļūt elektroniskajam pastam, ko iestāde ir nodevusi arodbiedrības rīcībā — Iestādes atteikums atjaunot tiesības un/vai atcelt jebkādas tiesības piekļūt elektroniskajam pastam — Tiesības celt prasību — Acīmredzama nepieņemamība.	39

2014/C 159/55	Lieta F-118/07: Civildienesta tiesas 2014. gada 10. aprīļa rīkojums – <i>Strack</i> /Komisija	40
2014/C 159/56	Lieta F-61/09: Civildienesta tiesas 2014. gada 10. aprīļa rīkojums – <i>Strack</i> /Komisija	40

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2014/C 159/01)

Pēdējā publikācija

OV C 151, 19.5.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 142, 12.5.2014.

OV C 135, 5.5.2014.

OV C 129, 28.4.2014.

OV C 112, 14.4.2014.

OV C 102, 7.4.2014.

OV C 93, 29.3.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 1. aprīļa spriedums (First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Felixstowe Dock and Railway Company Ltd u.c./The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Lieta C-80/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Uzņēmumu ienākuma nodokļi — Nodokļu atvieglojums — Sabiedrību grupas un konsorcijs — Valsts tiesību akti, ar kuriem sabiedrībai, kas ietilpst konsorciā, atļauts nodot zaudējumus sabiedrībai, kas pieder sabiedrību grupai, un starp šīm divām sabiedrībām pastāv saikne, ko veido “saistītājsabiedrība”, kas ietilpst gan sabiedrību grupā, gan konsorciā — “Saistītājsabiedrībai” noteiktā valstspiederības prasība — Diskriminācija juridiskās adreses dēļ — Sabiedrību grupas galīgais mātesuzņēmums, kas reģistrēts trešajā valstī un kuram pieder sabiedrības, kuras lūdz pārņemt zaudējumus, izmantojot trešajās valstīs reģistrētas sabiedrības

(2014/C 159/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Felixstowe Dock and Railway Company Ltd, Savers Health and Beauty Ltd, Walton Container Terminal Ltd, WPCS (UK) Finance Ltd, AS Watson card Services (UK) Ltd, Hutchison Whampoa (Europe) Ltd, Kruidvat UK Ltd, Superdrug Stores plc

Atbildētājs: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* – LESD 49. un 54. panta interpretācija – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Nodokļu tiesību akti – Sabiedrību ienākuma nodoklis – Nodokļu atskaitījums – Valsts tiesību akti, ar kuriem sabiedrībai, kas reģistrēta Apvienotajā Karalistē un kas ietilpst konsorciā, atļauts nodot zaudējumus sabiedrībai, kas reģistrēta šajā pat valstī un kas pieder sabiedrību grupai, ar nosacījumu, ka starp šīm divām sabiedrībām pastāv saikne, ko veido saistītājsabiedrība, kas ietilpst gan sabiedrību grupā, gan konsorciā – Prasība, ka saistītājsabiedrībai ir jābūt reģistrētai Apvienotajā Karalistē vai jāveic komercdarbība Apvienotajā Karalistē, izmantojot tur atrodošos pastāvīgu uzņēmumu

Rezolutīvā daļa:

LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesību akti, kas grupā ietilpstošai sabiedrībai rezidentei atļauj iespēju pārņemt zaudējumus, kas radušies citai konsorciā ietilpstošai sabiedrībai rezidentei, kad “saistītājsabiedrība”, kas ietilpst gan šajā grupā, gan šajā konsorciā, arī rezidē minētajā dalībvalstī un turklāt neatkarīgi no to sabiedrību rezidences, kurām pašām vai izmantojot starpniecības sabiedrības pieder saistītājsabiedrības un citu sabiedrību, uz kurām attiecas zaudējumu nodošana, kapitāls, lai gan šāda iespēja tajos nav paredzēta, ja saistītājsabiedrība ir reģistrēta citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 184, 23.6.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste, ING Groep NV, Nederlandsche Bank NV

(Lieta C-224/12 P) ⁽¹⁾

Apelācijas sūdzība — Finanšu nozare — Nopietns traucējums dalībvalsts tautsaimniecībai — Valsts atbalsts banku grupai — Forma — Kapitālieguldījums pārstrukturēšanas plāna ietvaros — Lēmums — Atbalsta saderība ar kopējo tirgu — Nosacījumi — Atbalsta atmaksas nosacījumu grozījumi — Privātā ieguldītāja kritērijs

(2014/C 159/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn, S. Noë un H. van Vliet)

Pārējās lietas dalībnieces: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. de Ree, C. Wissels un J. Langer, piedaloties P. Glazener, advocaat), ING Groep NV (pārstāvji – O. W. Brouwer un J. Blockx, advocaten, kā arī M. O'Regan, solicitor), De Nederlandsche Bank NV (pārstāvji – S. Verschuur un H. Gornall, advocaten, kā arī M. Petite, avocat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 2. marta spriedumu apvienotajās lietās T-29/10 un T-33/10 Nīderlande un ING Groep/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa ir apmierinājusi prasības daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 18. novembra Lēmumu 2010/608/EK par valsts atbalstu C 10/09 (ex N 138/09), ko Nīderlandes Karaliste piešķir ING nelikvīdo aktīvu atbalsta mehānisma un pārstrukturēšanas plāna ietvaros (OV 2010, L 274, 139. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) De Nederlandsche Bank NV sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 258, 25.8.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Cascina Tre Pini s.s./Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

(Lieta C-301/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43/EEK — Kopienas nozīmes teritorijas — Tādas teritorijas statusa pārskatīšana vides piesārņojuma vai degradācijas rašanās gadījumā — Valsts tiesiskais regulējums, kurā attiecīgām personām nav paredzēta iespēja lūgt tādu pārskatīšanu — Rīcības brīvības pēc savas iniciatīvas uzsākt minētā statusa pārskatīšanas procedūru piešķiršana kompetentajām valsts iestādēm

(2014/C 159/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Cascina Tre Pini s.s.

Atbildētāji: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Consiglio di Stato* – Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 9. un 10. panta interpretācija – Kopienā nozīmīgas teritorijas (KNT) – KNT statusa pārskatīšana piesārņojuma vai vides degradācijas gadījumā – Valsts tiesību akti, kuros attiecīgajām personām nav paredzēta iespēja lūgt veikt šādu pārskatīšanu – Rīcības brīvības piešķiršana kompetentajām iestādēm saistībā ar KNT statusa pārskatīšanas procedūras uzsākšanu pēc savas ierosmes – Periodiska KNT statusa pārskatīšanas nosacījumu novērtējuma neesamība – Pienākuma par šādu procedūru informēt attiecīgās personas neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, kurā grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 4. panta 1. punkts un 9. un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāierosina Eiropas Komisijai Kopienas nozīmes teritoriju sarakstā iekļautas teritorijas svītrosana no saraksta, ja šīs iestādes ir saņēmušas šajā teritorijā iekļauta zemesgabala īpašnieka lūgumu, kurā apgalvota vides degradēšanās šajā teritorijā, ar nosacījumu, ka šis lūgums ir balstīts uz apstākli, ka, neraugoties uz šīs direktīvas, kurā izdarīti grozījumi, 6. panta 2.–4. punkta noteikumu ievērošanu, minētā teritorija neatgriezeniski vairs nevar veicināt dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību vai Natura 2000 tīkla izveidi;
- 2) Direktīvas 92/43, kurā grozījumi izdarīti ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 4. panta 1. punkts un 9. un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā tikai teritoriālajām iestādēm ir piešķirtas pilnvaras pielāgot Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu, nevis šo iestāžu bezdarbības gadījumā – vismaz pakārtoti – valstij, ciktāl šāda pilnvaru piešķiršana garantē pareizu minētās direktīvas prasību piemērošanu.

⁽¹⁾ OV C 258, 25.8.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Hi Hotel HCF SARL/Uwe Spoering*

(Lieta C-387/12) ⁽¹⁾

Tiesu iestāžu sadarbība civilietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Starptautiska jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu — Dalībvalstī veikta darbība, kas veido dalību citas dalībvalsts teritorijā izdarītā prettiesiskā darbībā — Vietas, kur iestāties notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana

(2014/C 159/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hi Hotel HCF SARL

Atbildētājs: Uwe Spoering

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bundesgerichtshof* – Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punkta interpretācija – Starptautiska jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – Pirmajā dalībvalstī veikta darbība, kas veido līdzdalību otras dalībvalsts teritorijā izdarītā prettiesiskā darbībā – Vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pastāv vairāki iespējamie apgalvotā kaitējuma, kas ir nodarīts dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kurā ir celta prasība, aizsargātajām autora mantiskajām tiesībām, nodarītāji, šī tiesību norma neļauj saistībā ar notikuma, kas rada kaitējumu, vietu noteikt tās tiesas jurisdikciju, kuras darbības teritorijā viens no iespējamajiem nodarītājiem, pret kuru ir celta prasība, nav veicis darbības, bet tā ļauj noteikt šīs tiesas jurisdikciju saistībā ar apgalvotā kaitējuma materializēšanās vietu, ar nosacījumu, ka tas varētu materializēties tiesas, kurā ir celta prasība, darbības teritorijā. Pēdējā minētajā gadījumā šai tiesai ir jurisdikcija lemt tikai par kaitējumu, kas radīts tās dalībvalsts teritorijā, kurai šī tiesa ir piederīga.

(¹) OV C 343, 10.11.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-428/12) (¹)

Valsts pienākumu neizpilde — LESD 34. un 36. pants — Pasākumi ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Preču privāts papildu transports — Uzņēmuma autobāzes pirmais transportlīdzeklis — Noteikumi par kravas autopārvadājumu atļaujas saņemšanu — Ceļu satiksmes drošība un vides aizsardzība

(2014/C 159/06)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – I. Galindo Martin un G. Wilms)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāves – J. García-Valdecasas Dorrego un Centeno Huerta)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – LESD 34. un 36. panta pārkāpums – Mehānisko transportlīdzekļu atļauju piešķiršana – Valsts tiesību akti, kuros, lai saņemtu “atļauju privātajam papildu transportam”, ir prasīts, lai uzņēmuma autobāzes pirmās kravas automašīnas reģistrācija būtu notikusi ne senāk kā pirms pieciem mēnešiem

Rezolutīvā daļa:

1) 2007. gada 20. marta Rīkojuma FOM/734/2007 par kārtību, kādā īstenojams Likums par autotransporta pārvadājumu regulējumu jautājumā par kravas autopārvadājumu atļaujām, 31. pantā attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuru maksimālā atļautā masa pārsniedz 3,5 tonnas, nosakot prasību, ka, lai saņemtu atļauju preču privātajam papildu transportam, uzņēmuma autobāzes pirmā transportlīdzekļa pirmreizējā reģistrācija nedrīkst būt senāka par pieciem mēnešiem, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 34. pantā paredzētos pienākumus;

- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (Oberlandesgericht München (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Irmengard Weber/Mechthilde Weber

(Lieta C-438/12) ⁽¹⁾

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 22. panta 1. punkts — Izņēmuma jurisdikcija — Strīdi par lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu — Pirmpirkuma tiesību raksturs — 27. panta 1. punkts — Lis pendens — Prasību starp tām pašām pusēm un par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu jēdziens — Saikne starp 22. panta 1. punktu un 27. panta 1. punktu — 28. panta 1. punkts — Saistība — Tiesvedības apturēšanas vērtējuma kritēriji

(2014/C 159/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: Irmengard Weber

Atbildētāja: Mechthilde Weber

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Oberlandesgericht München – Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 22. panta 1. punkta, 27. panta un 28. panta, kā arī 35. panta 1. punkta interpretācija – Lis pendens – Prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm, kas celtas dažādu dalībvalstu tiesās – Jēdzienu “viens un tas pats pamats un priekšmets” un “tās pašas puses” interpretācija – Situācija, kurā pirmo prasību ir cēlusi kāda trešā persona pret abām pusēm un otro prasību ir cēlusi viena no šīm pusēm pret otru

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 22. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētajā tiesību normā paredzētajā “lietu, kuru priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu”, kategorijā ietilpst prasība, kas – kā tas ir aplūkojamajā lietā – celta kādas citas dalībvalsts tiesā un ar ko tiek lūgts konstatēt pirmpirkuma tiesību, kuras apgrūtina šo nekustamo īpašumu un kuras rada sekas attiecībā uz visiem, izlietošanas spēkā neesamību;
- 2) Regulas Nr. 44/2001 27. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pirms tā aptur tiesvedību saskaņā ar minēto tiesību normu, ir jāpārbauda, vai tādēļ, ka nav ievērota šīs regulas 22. panta 1. punktā paredzētā izņēmuma jurisdikcija, iespējama tiesa, kurā pirmajā celta prasība, nolēmums par lietas būtību netiks neatzīts pārējās dalībvalstīs atbilstoši minētās regulas 35. panta 1. punktam.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “4finance” UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lieta C-515/12) ⁽¹⁾

Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēma — Patērētāju iespējamās maksāšanas nozīme, lai saņemtu kompensāciju — Jēdziena “maksāšana” interpretācija

(2014/C 159/08)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: “4finance” UAB

Atbildētāji: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 22. lpp.), I pielikuma 14) punkta interpretācija – Pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēma, kura ļauj patērētājam pēc simboliskas samaksas veikšanas saņemt kompensāciju, kas izriet galvenokārt no citu patērētāju iekļaušanas shēmā, nevis no produktu pārdošanas vai lietošanas – Iemaksas apmēra nozīme, lai shēmu kvalificētu kā pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēmu – Proporcijas apmēra, kādā no jauno patērētāju iemaksām tiek finansētas kompensācijas, nozīme – Prasība, lai šī kompensācija tiktu pilnībā vai galvenokārt finansēta ar jaunu dalībnieku iemaksām

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), I pielikuma 14) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēma ir komercprakse, kas jebkuros apstākļos uzskatāma par negodīgu tikai tad, ja šādā shēmā no patērētāja tiek prasīts finansiāls maksājums, lai vai kāds būtu tā apmērs, par pēdējā minētā iespēju saņemt kompensāciju, kas izriet galvenokārt no citu patērētāju iekļaušanas shēmā, nevis no produktu pārdošanas vai lietošanas.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA/Regione Campania (no C-516 līdz C-518/12), Provincia di Napoli (no C-516/12 un C-518/12))

(Apvienotās lietas no C-516/14 līdz C-518/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1191/69 — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi — 4. pants — Pieteikums par sabiedriskā pakalpojuma saistību izbeigšanu — 6. pants — Tiesības uz kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma saistību izpildi

(2014/C 159/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Atbildētāji: Regione Campania (no C-516 līdz C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 un C-518/12)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Consiglio di Stato* – Padomes 1969. gada 26. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV L 156, 1. lpp.), 4. panta interpretācija – Privātu uzņēmumu tiesības uz izdevumu, kas izriet no sabiedriskā pakalpojuma saistībām, kompensāciju – Transporta uzņēmums, kas nav iesniedzis kompetentajām iestādēm pieteikumu par tādu sabiedriskā pakalpojuma saistību izbeigšanu, kas tam rada ekonomiskus zaudējumus – Pienākums, kas neietilpst sabiedriskā pakalpojuma uzdevumos, kurus dalībvalstīm ir jāizbeidz

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1969. gada 26. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē, kas grozīta ar Padomes 1991. gada 20. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1893/91, 4. un 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu saistībām, kas radušās pirms minētās regulas spēkā stāšanās, tiesības uz kompensāciju par šādu saistību izpildi rodas tikai tad, ja attiecīgais uzņēmums ir iesniedzis pieteikumu par sabiedriskā pakalpojuma saistību izbeigšanu, kā arī ja kompetentās iestādes ir pieņēmušas lēmumu par minēto saistību saglabāšanu vai izbeigšanu noteikta laikposma beigās. Savukārt attiecībā uz sabiedriskā pakalpojuma saistībām, kas radušās pēc šī datuma, tiesības uz šādu kompensāciju nav atkarīgas no šādiem nosacījumiem.

(¹) OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Francijas Republika/Eiropas Komisija
(Lieta C-559/12 P) (¹)

Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas netieša neierobežota galvojuma veidā piešķirts La Poste tās publiskas iestādes statusa dēļ — Galvojuma esamība — Valsts līdzekļu piešķiruma esamība — Priekšrocība — Pierādīšanas pienākums un apjoms

(2014/C 159/10)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter un J. Bousin)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Stromsky un D. Grespan)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2012. gada 20. septembra spriedumu lietā T-154/10 Francija/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja Francijas Republikas prasību atcelt Komisijas 2010. gada 26. janvāra Lēmumu 2010/605/ES par valsts atbalstu C 56/07 (ex E 15/05), kuru Francija piešķirusi La Poste (OV L 274, 1. lpp.) – Atbalsts, ko Francija netieša neierobežota galvojuma veidā iespējami piešķirusi La Poste, pamatojoties uz šīs sabiedrības kā publiskas iestādes ar rūpniecisku un komerciālu raksturu statusu – Uzņēmums, uz kuru neattiecas vispārējās tiesību normas par grūtībās nonākušu uzņēmumu sanāciju un likvidēšanu – Priekšrocības esamība – Valsts līdzekļu piešķiruma esamība – Pierādīšanas pienākums un apjoms – Nosacījumu par valsts atbildības iestāšanos pielīdzināšana galvojuma mehānismam

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Francijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 32, 2.2.2013.

Tiesas (ceturkā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Hauptzollamt Köln/Kronos Titan GmbH* (C-43/13), *Hauptzollamt Krefeld/Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH* (C-44/13)

(Apvienotās lietas C-43/13 un C-44/13) ⁽¹⁾

Direktīva 2003/96/EK — Energoproduktu aplikšana ar nodokli — Direktīvā 2003/96/EK neminētie produkti — Jēdziens “ekvivalents kurināmais vai motordegviela”

(2014/C 159/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Hauptzollamt Köln* (C-43/13), *Hauptzollamt Krefeld* (C-44/13)

Atbildētājas: *Kronos Titan GmbH* (C-43/13), *Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH* (C-44/13)

Priekšmets

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bundesfinanzhof* – Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.), 2. panta 3. punkta interpretācija – Tādu energoproduktu aplikšana ar nodokli, kas nav to energoproduktu vidū, attiecībā uz kuriem direktīvā ir noteikta nodokļa summa – Kurināmā vai pielīdzināma energoprodukta jēdzieni – Iespēja produktam, ko izmanto kā kurināmo, piemērot nodokļa likmi, ko piemēro produktam, kam ir līdzīgs ķīmiskais sastāvs, ja pirmajam minētajam tiek piemērota augstāka nodokļa likme kā kurināmajam, jo to var izmantot kā kurināmo

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 2. panta 3. punktā atrodamais nosacījums, saskaņā ar kuru tiem energoproduktiem, kuriem nodokļa līmenis nav noteikts šajā direktīvā, nodokli uzliek atbilstoši to izmantošanai pēc ekvivalenta kurināmā vai motordegvielas likmes, ir jāinterpretē tādējādi, ka vispirms ir jāpārbauda, vai aplūkojamais produkts tiek izmantots kā motordegviela vai kurināmais, pirms tālāk identificēt, kuru atkarībā no gadījuma šīs direktīvas I pielikuma attiecīgajā tabulā atrodamo degvielu vai kurināmo aplūkojamais produkts faktiski aizstāj tā lietošanas ziņā un, ja tāda nav, kurš sastāva būtības un izmantošanas nolūka ziņā visvairāk tam līdzinās.

⁽¹⁾ OV C 123, 27.4.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-60/13) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Savienības pašu resursi — Lēmums 2000/597/EK, Euratom — 8. pants — Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 — 2., 6. un 9.–11. pants — Atteikums nodot Eiropas Savienības rīcībā pašu resursus — Nepareiza saistoša izziņa par tarifu — Svaigu ķiploku kā sasaldētu ķiploku importēšana — Valsts muitas iestāžu vainošana kļūdas pieļaušanā — Dalībvalstu finansiālā atbildība

(2014/C 159/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Caeiros un L. Flynn)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – S. Brighthouse un J. Beeko, pārstāvji, kuriem palīdz K. Beal, QC)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde – LES 4. panta trešās daļas, Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmuma 2000/597/EK, Euratom, par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 253, 42. lpp.) 8. panta un Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 2000/597, kas grozīts ar Padomes 2004. gada 16. novembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2028/2004, 2., 6., 9., 10. un 11. panta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atsakoties nodot [Savienības] rīcībā summu 20 061 462,11 sterliņu mārciņu (GBP) apmērā, kas atbilst par svaigu ķiploku importēšanas veicamajam maksājumam, kam sniegta nepareiza saistošu izziņu par tarifu, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi LES 4. panta trešās daļas, Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmuma 2000/597/EK, Euratom, par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu 8. pantā un Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 2000/597, kas grozīts ar Padomes 2004. gada 16. novembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2028/2004, 2., 6., 9., 10. un 11. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 141, 18.5.2013.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedums (Thüringer Oberlandesgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Udo Rätzke/S+K Handels GmbH

(Lieta C-319/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Enerģija — Televizoru energomarkējums — Deleģētā regula (ES) Nr. 1062/2010 — Tīrītāju atbildība — Tīrītājam piegādāts televizors bez šīs etiķetes, pirms uzsākta regulas piemērošana — Tīrītāja pienākums no regulas piemērošanas uzsākšanas brīža šādu televizoru marķēt un etiķeti sagādāt vēlāk

(2014/C 159/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Thüringer Oberlandesgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: Udo Rätzke

Atbildētāja: S+K Handels GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Thüringer Oberlandesgericht* – Komisijas 2010. gada 28. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1062/2010, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz televizoru energomarķējumu (OV L 314, 64. lpp.), 4. panta a) punkta interpretācija – *Ratione temporis* piemērošanas joma – Pienākums tirgotājam nodrošināt, lai tirdzniecības vietās katram televizoram būtu piegādātāju piestiprināts marķējums, kas norāda energoefektivitātes klasi – Televizori, kas pirms regulas piemērošanas sākuma datuma bez marķējuma ir piegādāti tirgotājam

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2010. gada 28. septembra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1062/2010, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz televizoru energomarķējumu, 4. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgotāju pienākums raudzīties, lai ikvienam televizoram tirdzniecības vietā būtu etiķete, ko atbilstoši minētās regulas 3. panta 1. punktam nodrošina piegādātāji, attiecas tikai uz televizoriem, kas laisti tirgū, proti, ražotājs tos pirmo reizi ir nodevis tirdzniecībai pārdošanas ķēdē, sākot no 2011. gada 30. novembra.

(¹) OV C 260, 7.9.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. oktobrī iesniedza *Cour d'appel de Poitiers* (Francija) – krimināllieta pret *Jean-Paul Grimal*

(Lieta C-550/13)

(2014/C 159/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Poitiers

Pamatlietas dalībnieks

Jean-Paul Grimal

Ar 2014. gada 19. marta rīkojumu Tiesa (desmitā palāta) lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir atzinusi par acīmredzami nepieņemamu.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī – Eiropas Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-12/14)

(2014/C 159/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Mifsud-Bonnici, D. Martin)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, samazinot Maltas vecuma pensijas par Apvienotās Karalistes ierēdņa pensijas, kas piešķirta attiecīgajā gadījumā saskaņā ar *The Principal Civil Service Pension Scheme* [Galvenā Civildienesta Pensiju shēma], *The National Health Service Pension Scheme* [Valsts Veselības apdrošināšanas shēma] vai *The Armed Forces Pension Scheme* 1975 [1975. gada Armijas Pensiju shēma] saistībā ar *The Royal Air Force* [Gaisa Spēkiem], Maltas Republika nav izpildījusi Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽¹⁾, un kura grozīta ar 1996. gada 2. decembra Regulu Nr. 118/97 ⁽²⁾, 46.b pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽³⁾ 54. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Maltas Republikai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Malta nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Regulā Nr. 1408/71 un Regulā Nr. 883/2004, atskaitot no ierēdņu pensijām, kas tiek saņemtas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, Maltas likumā paredzēto vecuma pensiju. Komisija uzskata, ka Apvienotās Karalistes civildienesta pensiju shēmas ir pamatotas ar tiesību aktiem un līdz ar to tās ietilpst minēto direktīvu piemērošanas jomā. Ar minētajām direktīvām ir aizliegts samazināt Maltas vecuma pensiju par Apvienotās Karalistes civildienesta pensijas apmēru. Starp Apvienoto Karalisti un Maltu nav noslēgtas nekādas konvencijas par Apvienotās Karalistes civildienesta pensijām un nevienā no Regulas Nr. 1408/71 un Regulas Nr. 883/2004 pielikumiem nekas nav norādīts saistībā ar Maltu, līdz ar ko minētajās regulās paredzētie nosacījumi, kas ļauj turpināt piemērot sociālās nodrošināšanas konvencijas, nav izpildīti.

Tā kā Apvienotās Karalistes civildienesta pensiju shēmas ietilpst šo regulu piemērošanas jomā, Regulas Nr. 1408/71 46. b panta 1. punkts un Regulas Nr. 883/2004 54. panta 1. punkts liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, kas attiecas uz šādu pensiju pārklāšanās novēršanu, kā Maltas Sociālās nodrošināšanas likuma 56. nodaļa.

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 28, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 166, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. martā iesniedza Bundesfinanzhofs (Vācija) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/Finanzamt Nordenham

(Lieta C-108/14)

(2014/C 159/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG

Atbildētāja: Finanzamt Nordenham

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Atbilstoši kādai aprēķina metodei ir jāaprēķina holdinga sabiedrības (samērīgs) priekšnodokļa atskaitījums, kura pamatā ir ienākošie pakalpojumi, kuri ir saistīti ar kapitāla piesaistīšanu, lai iegūtu dalību meitassabiedrībās, ja holdings vēlāk (kā tas ir paredzēts no paša sākuma) par labu šīm sabiedrībām sniedz dažādus ar nodokli apliekamus pakalpojumus?

- 2) Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem ⁽¹⁾, 4. panta 4. punkta otrajā daļā paredzētais noteikums par vairāku personu uzskatīšanu par vienu nodokļa maksātāju nepieļauj valsts regulējumu, saskaņā ar kuru (pirmkārt) tikai juridiska persona, bet ne personālsabiedrība, var tikt iekļauta cita nodokļa maksātāja (tā saucamās grupas vadošās sabiedrības) uzņēmumā, un kurā ir (otrkārt) paredzēts, ka šī juridiskā persona finansiāli, saimnieciski un organizatoriski (hierarhijas attiecību izpratnē) ir iekļauta “grupas vadošās sabiedrības uzņēmumā”?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša: vai nodokļa maksātājs var tieši atsaukties uz Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 4. panta 4. punkta otro daļu?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. martā iesniedza Bundesfinanzhofs (Vācija) –
Finanzamt Hamburg–Mitte/Marenave Schifffahrts AG**

(Lieta C-109/14)

(2014/C 159/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Hamburg–Mitte

Atbildētāja: Marenave Schifffahrts AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Atbilstoši kādai aprēķina metodei ir jāaprēķina holdinga sabiedrības (samērīgs) priekšnodokļa atskaitījums, kura pamatā ir ienākošie pakalpojumi, kuri ir saistīti ar kapitāla piesaistīšanu, lai iegūtu dalību meitassabiedrībās, ja holdings vēlāk (kā tas ir paredzēts no paša sākuma) par labu šīm sabiedrībām sniedz dažādus ar nodokli apliekamus pakalpojumus?
- 2) Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem ⁽¹⁾, 4. panta 4. punkta otrajā daļā paredzētais noteikums par vairāku personu uzskatīšanu par vienu nodokļa maksātāju nepieļauj valsts regulējumu, saskaņā ar kuru (pirmkārt) tikai juridiska persona, bet ne personālsabiedrība, var tikt iekļauta cita nodokļa maksātāja (tā saucamās grupas vadošās sabiedrības) uzņēmumā, un kurā ir (otrkārt) paredzēts, ka šī juridiskā persona finansiāli, saimnieciski un organizatoriski (hierarhijas attiecību izpratnē) ir iekļauta “grupas vadošās sabiedrības uzņēmumā”?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša: vai nodokļa maksātājs var tieši atsaukties uz Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 4. panta 4. punkta otro daļu?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. martā iesniedza Amtsgericht Rüsselsheim
(Vācija) – Henricus Cornelis Maria Niessen u.c./Condor Flugdienst GmbH**

(Lieta C-119/14)

(2014/C 159/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas puses

Prasītāji: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Atbildētāja: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādu trešo personu iejaukšanās, kuras rīkojas uz savu atbildību un kuras ir saņēmušas tām uzticētos uzdevumus, kas ietilpst gaisa pārvadātāja darbībā, ir vērtējama kā ārkārtēji apstākļi regulas ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai novērtējumā ir svarīgi, kas (gaisa pārvadātājs, lidostas ekspluatants utt.) ir devis uzdevumu trešajai personai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Spānija) – Aktiv Kapital Portfolio Investment/Angel Luis Egea Torregrosa

(Lieta C-122/14)

(2014/C 159/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Pamatlietas puses

Prasītāja: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Atbildētājs: Angel Luis Egea Torregrosa

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 93/13/EEK ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā Spānijas tiesību sistēmā esošais, kas turpmākā izpildes procedūrā neļauj pēc savas ierosmes *in limine litis* pārbaudīt tiesas izpildu dokumentu – rīkojumu, ar kuru pabeidz maksājuma rīkojuma procedūru iebildumu neizvirzīšanas gadījumā –, lai noskaidrotu negodīgu noteikumu esamību līgumā, uz kura pamata tika pieņemts šis rīkojums, kura izpilde tiek lūgta, jo valsts tiesībās tiek uzskatīts, ka tam ir *res judicata* spēks (LEC 551. un 552. pants kopsakarā ar LEC 816. panta 2. punktu)?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. martā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – Andrejs Surmačs/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Lieta C-127/14)

(2014/C 159/20)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Andrejs Surmačs

Atbildētāja: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/19/EK ⁽¹⁾ par noguldījumu garantiju sistēmām I pielikuma 7. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tajā noteiktais to personu uzskaitījums, kuras ir atzīstamas par ar attiecīgo kredītiestādi saistītām personām, kurām ir liedzamas tiesības uz garantēto atlīdzību, ir izsmēlošs?
2. Vai personu, kurai atbilstoši amata aprakstam ir tiesības plānot, koordinēt un pārraudzīt nevis kredītiestādes darbību kopumā, bet kādu kredītiestādes darbības virzienu vai funkcijas izpildi, tomēr nav paredzēta iespēja dot rīkojumus vai pieņemt citām personām saistošus lēmumus, var atzīt par kredītiestādes vadītāju vai citu personu atbilstoši Direktīvas I pielikuma 7. punktam? Vai ir nozīme konkrēta kredītiestādes darbības virziena vai funkcijas saturam?
3. Vai Direktīvas I pielikuma 7. punkta interpretācija ir tāda, ka dalībvalsts var liegt garantētās atlīdzības izmaksu personai, kura atbilstoši amata aprakstā paredzētajiem amata pienākumiem un tiesībām nav atzīstama par vadītāju, tomēr tai faktiski ir bijusi būtiska ietekme uz kredītiestādes vadītāju vai personiski atbildīgu personu būtiskiem lēmumiem? Vai šajā kontekstā nozīmīga var būt ietekme, kurai ir tikai neformāls raksturs, kas izriet no personas autoritātes, zinātības un informētības par kredītiestādes darbību?

⁽¹⁾ OV L 135, 5. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. martā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – Staatssecretaris van Financiën, otrs lietas dalībnieks: Het Oudeland Beheer BV

(Lieta C-128/14)

(2014/C 159/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētāja: Het Oudeland Beheer BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Sestās direktīvas ⁽¹⁾ 11.A panta ievads un 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka zemes vai citu vielu vai materiālu, par kuriem nodokļa maksātājs ir samaksājis PVN, veicot iegādi, šajā lietā, saņemot lietu tiesības, kuras dod tiesības lietot nekustamo īpašumu, pašizmaksa neietilpst piegādes nodokļa bāzē Sestās direktīvas 5. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē? Vai ir citādi, ja nodokļa maksātājs ir atskaitījis šo PVN saistībā ar šo iegādi, pamatojoties uz valsts tiesisko regulējumu – kas šajā ziņā atbilst vai neatbilst Sestajai direktīvai?
- 2) Vai tādā gadījumā kā aplūkots, kad zemesgabals ir iegādāts ar būvniecības stadijā esošu ēku, izmantojot lietu tiesību piešķiršanu Sestās direktīvas 5. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē, Sestās direktīvas 11.A panta ievads un 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nomas maksas vērtība, proti, no gada uz gadu maksājamo summu vērtība lietu tiesību spēkā esamības laikā vai atlikušajā to spēkā esamības laikā, ietilpst piegādes Sestās direktīvas 5. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē nodokļa bāzē?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 20. martā – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste**(Lieta C-130/14)**

(2014/C 159/22)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – W. Mölls, J.-F. Brakeland)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, atstājot spēkā normas, kas liedz nodokļu maksātājiem nerezidentiem, kuru visi vai gandrīz visi ienākumi tiek gūti Belģijā (Valonijas reģionā), saņemt fizisko personu nodokļa samazinājumu, kurš tiek piešķirts Valonijas reģionā dzīvojošajiem nodokļu maksātājiem rezidentiem atbilstīgi 2009. gada 3. aprīļa dekrētam, ar ko izveido Valonijas leguldījumu kasi un nosaka fizisko personu nodokļa samazinājumu, parakstoties uz kases akcijām vai obligācijām, Belģijas Karaliste nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomisko zonu 28. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Belģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar Valonijas reģiona 2009. gada 3. aprīļa dekrētu nodokļa samazinājums par parakstīšanos uz Valonijas leguldījumu kases akcijām vai emitētajām obligācijām tiek piešķirts tikai Valonijas reģiona iedzīvotājiem. Komisija uzskata, ka šāda norma rada diskrimināciju attiecībā uz nodokļu maksātājiem nerezidentiem, kuru ienākumi pilnībā vai gandrīz pilnībā tiek gūti Belģijā. Tā rezultātā tā nav saderīga ar LESD 45. pantu un Līguma par Eiropas Ekonomisko zonu 28. pantu, kā tie ir interpretēti Tiesas spriedumos lietā *Schumacker*⁽¹⁾ un lietā *Wielockx*⁽²⁾.

⁽¹⁾ Spriedums lietā C-279/93 *Schumacker*, EU:C:1995:13.

⁽²⁾ Spriedums lietā C-80/94 *Wielockx*, EU:C:1995:271.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika**(Lieta C-137/14)**

(2014/C 159/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Hermes, G. Wilms)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

Prasītāja lūdz Tiesu atzīt, ka Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi tai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvas 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – "IVN direktīva") 11. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvas 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)⁽²⁾ (turpmāk tekstā – "RI direktīva") 25. pantā paredzētos pienākumus, jo

- tā IVN direktīvas normas neuzskata par subjektīvo tiesību avotu un tādējādi lielā mērā izslēdz to īstenošanu indivīdiem (*Verwaltungsgerichtsordnung* [Administratīvo tiesu reglamenta] 113. panta 1. punkts);
- lēmumu atcelšana procesuālu pārkāpumu dēļ ir iespējama vienīgi gadījumā, kad nav veikts nepieciešamais ietekmes uz vidi novērtējums (IVN) vai nav veikta iepriekšējā pārbaude (Likuma par tiesību aizsardzības līdzekļiem vides lietās (*Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz*; turpmāk tekstā – “*UmwRG*”) 4. panta 1. punkts) un gadījumā, kad prasītājs pierāda procesuālā pārkāpuma un lēmuma rezultāta cēlonisko sakaru (Administratīvā procesa likuma [*Verwaltungsverfahrensgesetz* turpmāk tekstā – “*VwVfG*”) 46. pants) un ir skarta prasītāja tiesiskā situācija;
- tiesības celt prasību un tiesā veicamās pārbaudes apjoms ir ierobežots ar iebildumiem, kuri tikuši izvirzīti jau tiem paredzētajā termiņā administratīvajā procedūrā, kā rezultātā pieņemts lēmums (*UmwRG* 2. panta 3. punkts un *VwVfG* 73. panta 6. punkts) un
- tiesvedībās, kas uzsāktas pēc 2005. gada 25. jūnija un pabeigtas pirms 2011. gada 12. maija, tiesības celt prasību vides piesārņošanas saistībā ir aprobežotas ar tiesību normām, kuras ir pamatā indivīdu tiesībām (*UmwRG* 2. panta 1. punkts, lasot kopā ar tā 5. panta 1. punktu);
- tiesvedībās, kas uzsāktas pēc 2005. gada 25. jūnija un pabeigtas pirms 2011. gada 12. maija, pārsūdzību saistībā ar vides piesārņošanu pārbaudes tiesā apjoms ir aprobežots ar tiesību normām, kuras ir pamatā indivīdu tiesībām (*UmwRG* vecās redakcijas 2. panta 1. punkts, lasot kopā ar tā 5. panta 1. punktu);
- pirms 2005. gada 25. jūnija uzsāktām administratīvajām procedūrām nepiemēro *UmwRG* (*UmwRG* 5. panta 1. punkts).

Pamati un galvenie argumenti

Tiek izvirzīti šādi prasības pamati:

Atbildētāja hronoloģiskā un saturiskā aspektā neesot izpildījusi lojālas sadarbības pienākumu. Šādi tai esot bijuši nepieciešami vairāk kā 18 mēneši, lai mēģinātu izpildīt Tiesas 2011. gada 11. maija spriedumā lietā C-115/09 ⁽¹⁾ noteikto. Saturiskā ziņā atbildētājas pieņemtais tiesiskais regulējums esot nepietiekams un pretrunā kā iepriekš minētajai judikatūrai, tā arī Tiesas spriedumam lietā *Altrip* ⁽⁴⁾.

Federatīvā Republika indivīdu tiesiskajā aizsardzībā pārbaudes tiesā apjomu joprojām aprobežo ar pārbaudi, vai ir izpildītas normas, kurās paredzētas subjektīvās tiesības atbilstoši tā sauktajai aizsardzības normu teorijai. Turpmāki ierobežojumi attiecas kā uz indivīdu, tā arī uz apvienību tiesību aizsardzību. Šādi ar *UmwRG* lēmumu par atļaujas piešķiršanu atcelšana tiek pieļauta tikai tad, ja nav veikts ietekmes uz vidi novērtējums, tomēr ne gadījumā, ja tas ir veikts nepilnīgi.

Turklāt Vācijā privātpersonas apstrīdētu lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējumu, kurā pieļauti procesuāli pārkāpumi, atcelt var tikai tad, ja prasītājs konkrēti pierāda, ka, neesot minētajam procesuālajam pārkāpumam, rezultāts būtu citāds un šis pārkāpums ietekmē prasītāja materiāltiesisko situāciju.

Arī apvienības iebildumus tiesvedības ietvaros celt nevar, ja vien tie nav izvirzīti jau administratīvajā procedūrā. Visbeidzot *UmwRG* jaunā redakcija un atbilstošā Vācijas tiesu prakse būtiskos aspektos neatbilst IVN direktīvai, kā to Tiesa konkrētāk ir norādījusi spriedumos lietās *Trianel* un *Altrip*.

Turklāt no *UmwRG* piemērošanas laikā ir izslēgtas procedūras, kuras tikušas uzsāktas vēl pirms direktīvas stāšanās spēkā.

Šie ievērojamie ierobežojumi ir pretrunā IVN direktīvas mērķim nodrošināt plašu tiesību aizsardzību saskaņā ar Orhūsas konvencijas 9. panta 2. un 3. punktu.

⁽¹⁾ OV 2012, L 26, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 334, 17. lpp.

⁽³⁾ Spriedums lietā *BUND*, C-115/09, EU:C:2011:289

⁽⁴⁾ Spriedums lietā *Altrip*, C-72/12, EU:C:2013:712

Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika**(Lieta C-141/14)**

(2014/C 159/24)

*Tiesvedības valoda – bulgāru***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Eiropas Komisija (pārstāvji – E. White, P. Mihaylova, C. Hermes)*Atbildētāja:* Bulgārijas Republika**Prasītājas prasījumi:**

- atzīt, ka, tā kā īpaši aizsargājamā teritorijā “Kaliakra” nav pilnībā iekļauti putnu aizsardzībai nozīmīgi apgabali un tādejādi īpaši aizsargājamā teritorijā nav iekļauti sugu aizsardzībai atbilstoši Direktīvas 2009/147/EK ⁽¹⁾ I pielikumam un I pielikumā neminēto regulāri sastopamo migrējošo putnu sugām ģeogrāfiskajā jūras un sauszemes teritorijā, kurā tiek piemērota Direktīva 2009/147/EK, skaita un platības ziņā vispiemērotākie apgabali. Līdz ar to Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Direktīvas 2009/147/EK 4. panta 1. un 2. punktā;
- atzīt, ka, piešķirot atļaujas projektiem “AES Geo Energy” OOD, “Windteh” OOD, “Brestiom” OOD, “Disib” OOD, “Eko Energy” OOD un “Longman Investment” OOD putnu aizsardzībai nozīmīgajā teritorijā “Kaliakra”, kas nav norādīta kā īpaša aizsardzības teritorija, bet kas kā tāda bija jānorāda, Bulgārijas Republika, ir pārkāpusi pienākumus, kas tai noteikti Direktīvas 2009/147/EK 4. panta 4. punktā atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas interpretācijai spriedumā lietā C-96/98 un lietā C-374/98;
- atzīt, ka, piešķirot atļaujas projektiem īpaši aizsargājamajā teritorijā “Kaliakra”, Kopienas nozīmes teritorijā “Kompleks Kaliakra” un īpaši aizsargājamajā teritorijā “Belite Skali” (“Kaliara wind power AD”, “EVN Enertrag Kavarna” OOD, “CID-Atlas” EOOD, “Vertikal – Petkov i s-ie” OOD, golfa laukumam un atpūtas vietai “Thracian Cliffs Golf & Spa Resort” OOD) Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Direktīvas 92/43/EEK ⁽²⁾ 6. panta 2. punktā tādā interpretācijā, ko sniegusi Eiropas Savienības Tiesa lietā C-117/03 un C-244/05, jo tā nav pieņēmusi savus pasākumus, lai novērstu sugu dabisko dzīvotņu pasliktināšanos, kā arī traucējumus sugām, kurām teritorijas ir noteiktas;
- atzīt, ka atbilstoši nepārbaudot projektu, kas ir apstiprināti attiecībā uz putnu aizsardzībai nozīmīgo teritoriju “Kaliakra”, kas nav noteikta par īpaši aizsargājamu teritoriju (“AES Geo Energy” OOD, “Windteh” OOD, “Brestiom” OOD, “Disib” OOD, “Eko Energy” OOD un “Longman Investment” OOD) kopējo iedarbību, Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Direktīvas 2011/92/ES ⁽³⁾ 4. panta 2. un 3. punktā un III pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā.
- piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Bulgārijas Republika teritoriju “Kaliakra” neesot noteikusi par īpašu aizsargājamu teritoriju atbilstoši putnu aizsardzībai nozīmīgās teritorijas “Kaliakra” robežām, kas ir Putnu aizsardzības direktīvas pārkāpums.

Apstiprinot virkni saimnieciskās darbības projektu īpaši aizsargājamā teritorijā “Kaliakra”, īpaši aizsargājamā teritorijā “Belite skali” un Kopienas nozīmes teritorijā “Kompleks Kaliakra”, Bulgārijas Republika esot pārkāpusi Putnu aizsardzības direktīvu, Dzīvotņu direktīvu un ĪVN direktīvu, jo tā esot pieļāvusi izvēlētu neatkārtojamo sugu dzīvotņu iznīcināšanu vai būtisku pasliktināšanos, kā arī sugu iznīcināšanu un neesot ņēmusi vērā liela skaita projektu kopējo iedarbību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību, OV L 20, 7. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV L 206, 7. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (Dokuments attiecas uz EEZ), OV L 26, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 27. martā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika**(Lieta C-145/14)**

(2014/C 159/25)

*Tiesvedības valoda – bulgāru***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Petrova, E. Sanfrutos Cano)*Atbildētāja:* Bulgārijas Republika**Prasītājas prasījumi:**

- atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka pēc 2009. gada 16. jūlija valstī esošos poligonus turpina izmantot tikai tad, ja tie atbilst visiem Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem ⁽¹⁾ nosacījumiem, Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas ir paredzēti direktīvas 14. pantā;
- piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbildēs uz argumentēto atzinumu (pēdējās atbildes ir datētas ar 2013. gada 16. jūliju un 2014. gada 10. februāri) Bulgārijas valsts iestādes piekrita, ka Bulgārijas Republikā vēl joprojām ekspluatācijā ir vairāk nekā 100 poligoni, kas nav pielāgoti Direktīvas 1999/31/EK 14. panta prasībām.

Tādējādi Komisija uzskata par nepieciešamu vērsties Eiropas Savienības Tiesā, lai tā atzītu, ka Bulgārijas Republika ir pārkāpusi šo tiesību normu.

⁽¹⁾ OV L 182, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 31. martā – Eiropas Komisija/Latvijas Republika**(Lieta C-151/14)**

(2014/C 159/26)

*Tiesvedības valoda – latviešu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Eiropas Komisija (pārstāvji – I. Rubene un H. Støvlbæk)*Atbildētāja:* Latvijas Republika**Prasītājas prasījumi:**

- secināt, ka notāra darbības, kā tās ir noteiktas pašreizējā Latvijas tiesību sistēmā, nevar tikt uzskatītas par dalību valsts varas īstenošanā Līguma par Eiropas Savienības darbību 51. panta pirmajā daļā paredzētā izņēmuma izpratnē un līdz ar to atzīt, ka Latvijas Republikas likumdošanā iecelšanai notāra amatā prasītais pilsonības nosacījums rada Līguma 49. pantā aizliegtu diskrimināciju pilsonības dēļ;
- atzīt, ka, pakārtojot zvērīnāta notāra iecelšanu amatā pilsonības nosacījumam, Latvijas Republika nav izpildījusi Līguma 49. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Latvijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka pilsonība kā nosacījums zvērināta notāra profesijas piekļuvei ir diskriminējošs un rada nesamērīgu ierobežojumu brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Tādējādi Latvijas Republika nav izpildījusi savus Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā noteiktos pienākumus.

Latvijas Republikas likumdošanā notāriem paredzētās darbības pēc savas būtības nav saistītas ar valsts varas īstenošanu un tādējādi pilsonības prasība notāra profesijas piekļuvei nevar tikt attaisnota ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 51. pantā paredzēto izņēmumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-384/09 SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH/Eiropas Komisija 2014. gada 2. aprīlī iesniedza SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH

(Lieta C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH (pārstāvji – Dr. A. Birnstiel un Dr. S. Janka, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

1. atcelt pilnībā pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi, un pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
2. pakārtoti, daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
3. vēl pakārtotāki, *ex aequo et bono* samazināt Komisijas 2009. gada 22. jūlija lēmuma 2. panta f) un g) punktā apelācijas sūdzības iesniedzējam uzliktos naudas sodus;
4. vēl pakārtotāki, atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
5. attiecībā uz 1.–4. prasījumu piespriest atbildētājai apelācijas tiesvedībā atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas būtībā izvirza četrus apelācijas sūdzības pamatus:

1. Vispārējās tiesas spriedumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un tas ir jāatceļ, jo tajā nav ņemts vērā, ka atbildētāja naudas soda piemērošanas procedūrā ir pārkāpusi būtiskas apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālās tiesības, kā, piemēram, tiesības tikt uzklautam tiesā. Paturot spēkā atbildētājas apelācijas tiesvedībā vērtējumu, Vispārējā tiesa tāpat ir pārkāpusi arī samērīguma principu un iepriekšējas pierādījumu vērtēšanas aizliegumu.
2. Vēl Vispārējā tiesa ir ignorējusi, ka atbildētāja savā lēmumā un ar vairākām solidāri atbildīgo grupām uzliktajiem naudas sodiem nepareizi piemēro LESD 101. pantu un nav izpildījusi LESD 296. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, un tādējādi arī Vispārējā tiesa savā spriedumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izmantojot ekonomiskās vienības konceptu, un attiecībā uz likumā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu apmēru.
3. Vispārējā tiesa, paturot spēkā atbildētājas lēmumu, savā spriedumā ir pārkāpusi sodu skaidrības principu un sodu individuālas noteikšanas principu.

4. Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa viņu papildinošos paskaidrojumus ir kvalificējusi kā jaunus un tādējādi nepieņemamus, šādi pieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, kaut arī apelācijas sūdzības iesniedzējas savā prasībā jau bija norādījušas atbilstošos iebildumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2014. gada 7. februāra rīkojumu lietā T-180/13 *Pesquerias Riveirenses u.c./Padome* 2014. gada 4. aprīlī iesniedza *Pesquerias Riveirenses, S.L. u.c.*

(Lieta C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Pesquerias Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martinez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos y Otros, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Herma, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L. un Pesca-Julimar, S.L. (pārstāvis – J. Tojeiro Sierto, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

Atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu, ar kuru par nepieņemamu ir atzīta prasītāju celtā prasība atcelt Padomes 2013. gada 21. janvāra Regulu (ES) Nr. 40/2013 ⁽¹⁾, un taisīt jaunu nolēmumu, kurā šī prasība tiktu atzīta par pieņemamu.

Pamati un galvenie argumenti

Tieša skāruma esamība – LESD 263. pārkāpums

LESD 263. panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka “*jebkura fiziska vai juridiska persona [...] var celt prasību par tiesību aktu, kas viņu [...] skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem*”. Tādējādi tiešais skārums un īstenošanas pasākumu neesamība ir divi atšķirīgi nosacījumi, un jautājumam par valsts rīcības brīvību, kam ir būtiska nozīme, noskaidrojot, vai apstrīdētais akts skar tieši, turpretim nav nozīmes, lai noskaidrotu, vai valsts akts ir uzskatāms par “īstenošanas pasākumu” LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.

Prasītāji uzskata, ka tos kā zvejas kuģu rēderus, kuri nodarbojas ar putasu zveju, nepārprotami tieši skar šī regula, kurā ir noteikta un ierobežota minētās sugas nozveja. Putasu krājuma apsaimniekošanu Savienība ik gadu veic ar KPN (kopējās pieļaujamās nozvejas) palīdzību, un prasītāju ieskatā šo KPN noteikšana esot nepareiza, jo tajā nav ņemti vērā jaunākie pieejamie zinātniskie ieteikumi un tāpēc, apsaimniekojot putasu kā vienu krājumu, nevis divus dažādus krājumus, kopējā pieļaujamā nozveja ir mazāka nekā prasītājiem pienāktos gadījumā, ja krājuma ziemeļu un dienvidu daļas tiktu apsaimniekotas savrupi. Šo KPN noteikšanu nevarot nekādi ietekmēt nedz valstu vēlāk veiktā zvejas iespēju piešķiršana, nedz apsaimniekošanas kārtība, kādā veicama to sadale, jo tā vienmēr ir balstīta uz Savienības sākotnēji noteikto KPN, un tāpēc vienīgā iespēja jeb alternatīva, kā prasītāji var izrādīt savu nepieņemamību šai KPN un veidam, kā tā tiek noteikta jeb kā tiek apsaimniekota zvejniecība, ir vērsties Savienības tiesās.

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 21. janvāra Regula (ES) Nr. 40/2013, ar ko 2013. gadam nosaka ES ūdeņos pieejamās zvejas iespējas un ES kuģu zvejas iespējas konkrētos ūdeņos, kas nav ES ūdeņi, no konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuras ir starptautisku sarunu vai nolīgumu priekšmets (OV L 23, 54. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 8. aprīļa spriedums – *ABN Amro Group/Komisija*

(Lieta T-319/11) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Finanšu nozare — Atbalsts, kas ir paredzēts nopietnu traucējumu novēršanai kādas dalībvalsts tautsaimniecībā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Atbalsta atļaujas nosacījumi — Aizliegums veikt iegādes — Atbilstība Komisijas paziņojumiem par atbalstu finanšu nozarei finanšu krīzes kontekstā — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Labas pārvaldības princips — Pienākums norādīt pamatojumu — Īpašumtiesības

(2014/C 159/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ABN Amro Group NV* (Amsterdamā, Nīderlande) (pārstāvji – *W. Knibbeler* un *P. van den Berg*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *L. Flynn* un *S. Noë*)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 5. aprīļa lēmumu 2011/823/ES par pasākumiem C 11/09 (ex NN 53b/08, NN 2/10 un N 19/10), ko veikusi Nīderlandes valsts attiecībā uz *ABN Amro NV* (izveidota pēc *Fortis Bank Nederland* un *ABN Amro N* apvienošanās) (OV L 33., 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *ABN Amro Group NV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 252, 27.8.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 3. aprīļa spriedums – *Debonair Trading Internacional/ITSB – Ibercosmetica* (“SÔ:UNIC”)

(Lieta T-356/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SÔ:UNIC” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas un valsts vārdiskas preču zīmes “SO...?”, “SO...? ONE”, “SO...? CHIC” un neregistrētas vārdiskas preču zīmes — Relatīvi atteikuma pamati — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Preču zīmju saime — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta b) apakšpunkta iii) daļa — Iebildumu pieņemamība

(2014/C 159/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Debonair Trading Internacional Lda* (Funchal, Madère) (pārstāvis – *T. Alkin*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *L. Rampini*)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: *Ibercosmetica, SA de CV* (Mexico, Meksika)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 4. jūnija lēmumu lietā R 1033/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Debonair Trading Internacional Ld^a* un *Ibercosmetica, SA de CV*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 4. jūnija lēmumu lietā R 1033/2011-4 tiktāl, ciktāl Apelāciju padome kā nepieņemamus noraidīja iebildumus, kas bija pamatoti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 4. punktu, attiecībā uz *Debonair Trading Internacional Ld^a* saistībā ar Apvienoto Karalisti un Īriju izvirzītajiem apzīmējumiem;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 13.10.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 4. aprīļa spriedums – *Golam/ITSB – Derby Cycle Werke* (“FOCUS extreme”)

(Lieta T-568/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “FOCUS extreme” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “FOCUS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 159/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sofia Golam* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis – N. Trovas, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Derby Cycle Werke GmbH* (Cloppenburg, Vācija) (pārstāvis – U. Gedert, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 16. oktobra lēmumu lietā R 2327/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Derby Cycle Werke GmbH* un *Sofia Golam k-dzi*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Sofia Golam k-dze* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 21. marta rīkojums – Frucona Košice/Komisija**(Lieta T-11/07 RENV) ⁽¹⁾**

Valsts atbalsts — Alkohols un spirtoti dzērieni — Nodokļa parāda atcelšana kolektīvā maksātnespējas procesā — Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ir uzlikts pienākums to atgūt — Intereses celt prasību zudums — Lēmums, ar ko atceļ un aizstāj apstrīdēto lēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 159/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovākija) (pārstāvji – K. Lasok, QC, J. Holmes, B. Hartnett, barristers, un O. Geiss, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Armati un K. Walkerová)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: St. Nicolaus – trade a.s. (Bratislava, Slovākija) (pārstāvis – N. Smaho, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2006. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/254/EK par valsts atbalstu C 25/05 (ex NN 21/05), ko īstenojusi Slovākijas Republika attiecībā uz Frucona Košice a.s. (OV L 112, 14. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) piespriest Eiropas Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt Frucona Košice a.s. tiesāšanās izdevumus;
- 3) St. Nicolaus – trade a.s. sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 56, 10.3.2007.

Vispārējās tiesas 2014. gada 27. marta rīkojums – Ecologistas en Acción/Komisija**(Lieta T-603/11) ⁽¹⁾**

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar kāda rūpnieciska projekta īstenošanu teritorijā, kas tiek aizsargāta saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Dalībvalsts izvirzīts iebildums — Pieklūves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Vides informācija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2014/C 159/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ecologistas en Acción-CODA (Madride, Spānija) (pārstāvis – J. Doreste Hernández, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāves – P. Costa de Oliveira un I. Martínez del Peral)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Spānijas Republika (pārstāves – sākotnēji S. Centeno Huerta, vēlāk M. J. García-Valdecasas Dorrego, Abogados del Estado)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 23. septembra lēmumu, ar kuru prasītājam ir atteikta piekļuve noteiktiem dokumentiem par ostas būvniecības Granadiljā [*Granadilla*] (Tenerife, Spānija) projekta apstiprināšanu, kurus Spānijas iestādes nosūtījušas Komisijai saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 2. sēj., 102. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Ecologistas en Acción-CODA* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 25, 28.1.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta rīkojums – PAN Europe/Komisija

(Lieta T-192/12) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Vide — Izpildes Regula (ES) Nr. 1143/2011, ar ko apstiprina darbīgo vielu prohlorāzu — Lūgums veikt iekšēju pārskatīšanu — Atteikums — Nosacījumi, kas jāizpilda organizācijai, lai tā būtu tiesīga iesniegt lūgumu veikt iekšēju pārskatīšanu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota

(2014/C 159/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – J. Rutteman, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji P. Oliver un P. Ondrůšek, vēlāk P. Ondrůšek, J. Tomkin un L. Pignataro-Nolin)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2012. gada 9. marta lēmumu noraidīt kā nepieņemamu lūgumu iekšēji pārskatīt Komisijas 2011. gada 10. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1143/2011, ar ko apstiprina darbīgo vielu prohlorāzu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu un Komisijas Lēmumu 2008/934/EK (OV L 293, 26. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 194, 30.6.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta rīkojums – *Donnici/Parlaments***(Lieta T-43/13) ⁽¹⁾**

Prasība par zaudējumu atlīdzību — Eiropas Parlamenta locekļi — Pilnvaru pārbaude — Parlamenta lēmums, ar kuru Eiropas Parlamenta deputāta mandātu atzīst par spēkā neesošu — Parlamenta lēmuma atcelšana ar Tiesas spriedumu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota

(2014/C 159/35)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Beniamino Donnici (Castrolibero, Itālija) (pārstāvji – V. Vallefuoco un J. M. Van Gyseghem, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – N. Lorenz un S. Seyr)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību nolūkā saņemt atlīdzinājumu par kaitējumu, kuru prasītājs esot cietis saistībā ar Parlamenta 2007. gada 24. maija lēmuma par prasītāja pilnvaru pārbaudi pieņemšanu, kurš tika atcelts ar Tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-393/07 un C-9/08 Itālija un *Donnici/Parlaments* (Krājums, I-3679. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Beniamino Donnici atlīdzina tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 79, 16.3.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 19. marta rīkojums – *Club Hotel Loutraki u.c./Komisija***(Lieta T-57/13) ⁽¹⁾**

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Video loterijas aparātūras ekspluatēšana — Grieķijas Republika veikta ekskluzīvas licences piešķiršana — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Sūdzības iesniedzējiem adresēta vēstuli — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība

(2014/C 159/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Club Hotel Loutraki AE (Loutraki, Grieķija), Vivere Entertainment AE (Atēnas, Grieķija), Theros International Gaming, Inc. (Patras, Grieķija), Elliniko Casino Kerkyras (Atēnas), Casino Rodos (Rhodes, Grieķija) un Porto Carras AE (Alimos, Grieķija) (pārstāvis – S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Afonso un P.-J. Loewenthal)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Grieķijas Republika (pārstāvis – E.-M. Mamouna) un Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Atēnas) (pārstāvji: sakotnēji K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitor, L. Van den Hende un M. Sánchez Rydelski, advokāts, M. Petite un A. Tomtsis, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, kas esot ietverts Komisijas 2012. gada 29. novembra vēstulē saistībā ar prasītāju iesniegtu sūdzību par valsts atbalstu, ko Grieķijas iestādes, iespējams, esot piešķirušas OPAP

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos un Porto Carras AE sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un Organismos Prognostikon Agnonon Podosfairou AE (OPAP) tiesāšanās izdevumus;
- 3) Grieķijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 26. marta rīkojums – Adorisio u.c./Komisija**(Lieta T-321/13) ⁽¹⁾**

Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Krīzes laikā bankām piešķirtais atbalsts — SNS Reaal un SNS Bank rekapitalizācija — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Ekspropriācija no subordinēto obligāciju turētājiem — Intereses celt prasību neesamība — Tiesību celt prasību neesamība — Acīmredzama nepieņemamība

(2014/C 159/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Stefania Adorisio (Roma, Itālija) un 363 citi prasītāji, kuru uzvārdi ir uzskaitīti rīkojuma pielikumā (pārstāvji – F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani un D. Contini, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn un P.-J. Loewenthal)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisija 2013. gada 22. februāra Lēmumu C(2013) 1053, galīgā redakcija, attiecībā uz valsts atbalstu SA.35382 (2013/N) – Nīderlandes Karaliste – SNS Reaal 2013. gada glābšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Stefania Adorisio un 363 pārējie prasītāji, kuri ir minēti pielikumā, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 233, 10.8.2013.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-15/10 Andres u.c./ECB 2014. gada 21. februārī iesniedza Carlos Andres un 150 citi prasītāji**(Lieta T-129/14 P)****(2014/C 159/38)**

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Carlos Andres un 150 citi prasītāji (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis – L. Levi, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-15/10;
- tā rezultātā apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumus pirmajā instance un tādējādi:
 - atcelt algas aprēķina paziņojumus par 2009. gada jūniju, ciktāl ar šiem algas aprēķina paziņojumiem attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem pirmo reizi ievieš pensijas režīma reformu, par ko 2009. gada 4. maijā lēmusi Padome, kā arī atcelt šādā pašā apmērā visus vēlākos algas aprēķina paziņojumus, kā arī nākamās pensijas aprēķina paziņojumus;
 - ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumus noraidīt pārskatīšanas lūgumus ("administrative review") un iekšējās sūdzības ("grievance procedure"), lēmumus, kas ir datēti attiecīgi ar 2009. gada 28. augustu un 17. decembri;
 - tādējādi:
 - piespriest atbildētājam samaksāt starpību starp darba samaksu un pensiju, kas izriet no iepriekš minētā Padomes 2009. gada 4. maija lēmuma, salīdzinājumā ar to, ja tiek piemērots iepriekšējais pensijas režīms; šai darba samaksas un pensijas starpībai ir pieskaitāmi nokavējuma procenti no 2009. gada 15. jūnija un turpmāk no katra mēneša 15. datuma līdz samaksai pilnībā; nosakot šos procentus ECB likmes līmenī, tai pieskaitot 3 punktus;
 - piespriest atbildētājam samaksāt atlīdzinājumu un procentus par kaitējumu, kas nodarīts pirktspējas zuduma dēļ; novērtējot šo pirktspēju *ex aequo et bono*, un provizoriski 1 % apmērā no katra apelācijas sūdzības iesniedzēja ikmēneša darba samaksas;
- piespriest ECB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Nodarbinātības kārtības III pielikuma 6.8. punkta pārkāpums, tiesiskuma principa un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums un Civildienesta tiesas Reglamenta 35. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Uzraudzības komitejas kompetences pārkāpums, Nodarbinātības kārtības III pielikuma pārkāpums un Uzraudzības komitejas mandāta pārkāpums, kā arī labas ticības principa pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Personālkomitejas un Uzraudzības komitejas konsultēšanās tiesību pārkāpums, labas ticības principa pārkāpums, Nodarbinātības kārtības 45. un 46. punkta pārkāpums, Protokola par vienošanos par attiecībām starp ECB Direktorātu un Personālkomiteju pārkāpums, Nodarbinātības kārtības III pielikuma un Uzraudzības komitejas mandāta pārkāpums, kā arī lietas materiālu sagrozišana.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Pensiju plāna 6.3. punkta pārkāpums, 2009. gada 4. maija lēmuma pamatojuma pārbaudes pārkāpums, lietas materiālu sagrozišana un labas finanšu pārvaldības principa pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots acīmredzamas kļūdas vērtējumā un lietas materiālu sagrozišanas pārbaudes pārkāpums.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, lietas materiālu sagrozišana un pierādījumu [savākšanas] pārkāpums.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvota atšķirības neievērošana starp līgumiskām darba attiecībām un likumiskām darba attiecībām, darba attiecību pamatnosacījumu pārkāpums un Direktīvas 91/533 (¹) pārkāpums.

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots *acquis* tiesību pārkāpums.

(¹) Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīva 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 32. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-117/11
Teughels/Komisija 2014. gada 21. februārī iesniedza Catherine Teughels**

(Lieta T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Catherine Teughels (Epepegem, Beļģija) (pārstāvis – L. Vogel, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu, ko Eiropas Savienības Civildienesta tiesa 2013. gada 11. decembrī taisījusi plēnuma sēdē, kas paziņots pa faksu 2013. gada 11. decembrī un ar ko ir noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzējas 2011. gada 8. novembra prasība;
- izskatot apelācijas sūdzības iesniedzējas Civildienesta tiesā celto prasību pēc būtības, atzīt to par pamatotu un līdz ar to atcelt lēmumus, kas ir tās priekšmets;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, pamatojoties uz Reglamenta 87. panta 2. punktu, tostarp nepieciešamos tiesvedības izdevumus, it īpaši dzīvesvietas, ceļa un uzturēšanās izdevumus, kā arī advokātu honorārus saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta un minēto Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 26. panta 1. un 4. punkta pārkāpums, iegūto tiesību neievērošana, kā arī tiesiskās noteiktības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpums un pamatojuma neesamība. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:
 - Civildienesta tiesa (CDT) ar atpakaļejošu spēku ir piemērojusi 2011. gadā pieņemtos Vispārīgos īstenošanas noteikumus attiecībā uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu saistībā ar pensijas tiesību pārskaitīšanu, nolemjot, ka, lai noteiktu izdienas gadus, kas saskaņā ar Kopienų pensiju režīmu atbilst apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz pensiju aktuārajam ekvivalentam atbilstoši Beļģijas pensiju sistēmai, iecelēj institūcija tiesiski varēja piemērot 2011. gada Vispārīgos īstenošanas noteikumus tādēļ, ka šo noteikumu spēkā stāšanās brīdī apelācijas sūdzības iesniedzējas situācija neesot bijusi “pilnībā izveidojusies” atbilstoši 2004. gada Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem, jo viņa nebija piekritusi iepriekš iesniegtajam piedāvātajam aprēķinam, lai gan pieteikums par pensiju tiesību pārskaitīšanu tika iesniegts 2009. gada novembrī un, attiecīgi, apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības šajā brīdī bija galīgi noskaidrojušās, un līdz ar to tās bija jānosaka, pamatojoties uz 2004. gada Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem;
 - CDT nav juridiski pamatojusi savu vērtējumu un nav paskaidrojusi, kādu iemeslu dēļ izskatāmajā lietā būtu jānoraida Civildienesta noteikumu normas, uz kurām apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucās sava prasības pieteikumā pirmajā instancē, un tajās ietvertie tiesību principi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesiskās noteiktības principa un “*patere legem quam ipse fecisti*” principa pārkāpums, iegūto tiesību neievērošana, pamatojuma neesamība, kā arī no ikviena individuāla administratīvā akta (konkrētāk, 2010. gada 29. jūnijā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju pieņemtā administratīvā akta) izrietošā varas un saistošā spēka pārkāpums. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:
- CDT kļūdaini ir nolēmusi, ka 2011. gada Vispārīgo īstenošanas noteikumu spēkā stāšanās brīdī apelācijas sūdzības iesniedzējas situācija nebija pilnībā izveidojusies atbilstoši 2004. gada Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem tādēļ, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija “ne formāli piekritusi, ne noraidījusi” piedāvāto aprēķinu, kas viņai tika iesniegts 2010. gada 29. jūnijā, lai gan šis piedāvātais aprēķins bija īsts administratīvais lēmums, kas galīgi ietekmēja apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības;
 - iestāde nevarēja vienpusēji ierobežot no apelācijas sūdzības iesniedzējai piedāvātā juridiski saistošā aprēķina izrietošās tiesības;
 - CDT nav ievērojusi principu, saskaņā ar kuru vienpusēja Komisijas lēmuma galīgais un saistošais raksturs nav atkarīgs no tā adresāta piekrišanas.

Prasība, kas celta 2014. gada 27. februārī – *Chart/SEAE*

(Lieta T-138/14)

(2014/C 159/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Randa Chart (Woluwé-Saint-Lambert, Beļģija) (pārstāvji – T. Bontinck un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt EĀDD atbildību par kaitējumu, kas nodarīts prasītājai laika periodā no 2001. gada oktobra līdz šodienai sakarā ar Savienības delegācijas Kairā un EĀDD prettiesisku darbību;
- līdz ar to:
 - primāri, pārskaitīt R. Chart summu EUR 509 283,88 (pieci simti deviņi tūkstoši divi simti astoņdesmit trīs euro un astoņdesmit astoņi centi) kā zaudējumu atlīdzību par nodarīto kaitējumu, ņemot vērā summas iespējamo palielināšanos tiesvedības laikā;
 - pakārtoti, pārskaitīt R. Chart summu EUR 380 063,81 apmērā (trīs simti astoņdesmit tūkstoši sešdesmit trīs euro un astoņdesmit viens cents) kā zaudējumu atlīdzību par kaitējumu, kas nodarīts sākot no 2008. gada 30. oktobra, ņemot vērā summas iespējamo palielināšanos tiesvedības laikā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, Eiropas Savienības delegācijas Ēģiptē bijusī vietējā darbiniece, prasa atlīdzināt kaitējumu, kāds tai tika nodarīts sakarā ar Eiropas administrācijas prettiesisko darbību, kas ietvēra to, ka šī administrācija nenosūtīja Ēģiptes administrācijas sociālā nodrošinājuma dienestiem apliecinājumu par prasītājas dienesta izbeigšanu pēc viņas atbrīvošanas no amata. Šis fakts kavēja prasītāju atgriezties strādāt Ēģiptē.

Attiecībā uz prettiesisko rīcību, kāda tiek pārmesta atbildētājai, prasītāja izvirza četrus pamatus, kas ir balstīti uz labas pārvaldības principa, principa par saprātīgu termiņu, piemērojamo Ēģiptes tiesību un tiesību uz privāto dzīvi pārkāpšanu.

Prasītāja apgalvo, ka atbildētājas bezdarbība tai rada nopietnu kaitējumu un prasa atlīdzināt gan materiālo, gan morālo kaitējumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – Anastasiou/Komisija un ECB**(Lieta T-149/14)**

(2014/C 159/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Harry Anastasiou (Larnaka, Kipra) (pārstāvji – C. Paschalides, Solicitor, un A. Paschalides, lawyer)

Atbildētājs: Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— piespriest atbildētājām izmaksāt atlīdzību prasītājam saskaņā ar LESD 268. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apgalvo, ka atbildētājas izraisīja to, ka viņam tika atņemta viņa kontā esoša nauda, jo tās izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu attiecīgajā bankā veiktajam noguldījumam, kā daļu no nosacījumiem, kas saistīti ar 2013. gada 26. aprīlī Kiprai sniegto finanšu palīdzību saskaņā ar 13. pantu 2012. gada Eiropas Stabilizācijas mehānisma līgumā, šādā veidā: a) atbildētājas “acīmredzami un būtiski neievēroja ierobežojumus” attiecībā uz savām pilnvarām kā ES iestādēm saskaņā ar LESD 136. panta 3. punktu; b) pretlikumīgi atteicās no savu funkciju efektīvas kontroles ES iestāžu statusā; c) izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu *Bank of Cyprus* un *Cyprus Popular Bank*, kas nebija iestrādāts ES tiesībās; d) veicināja naudas aprites ierobežošanu, kas noguldījumu īpašniekiem liedza izņemt un/vai pārskaitīt savus līdzekļus uz drošākām iestādēm, un e) izdarīja to, pārkāpjot tiesiskās noteiktības, vienlīdzības un cilvēktiesību principus.

Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – Pavlides/Komisija un ECB**(Lieta T-150/14)**

(2014/C 159/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Constantinos Pavlides (Nicosia, Kipra) (pārstāvji – C. Paschalides, Solicitor, un A. Paschalides, lawyer)

Atbildētājs: Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— piespriest atbildētājām izmaksāt atlīdzību prasītājam saskaņā ar LESD 268. pantu

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apgalvo, ka atbildētājas izraisīja to, ka viņam tika atņemta viņa kontā esoša nauda, jo tās izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu attiecīgajā bankā veiktajam noguldījumam, kā daļu no nosacījumiem, kas saistīti ar 2013. gada 26. aprīlī Kiprai sniegto finanšu palīdzību saskaņā ar 13. pantu 2012. gada Eiropas Stabilizācijas mehānisma līgumā, šāda veidā: a) atbildētājas “acīmredzami un būtiski neievēroja ierobežojumus” attiecībā uz savām pilnvarām kā ES iestādēm saskaņā ar LESD 136. panta 3. punktu; b) pretlikumīgi atteicās no savu funkciju efektīvas kontroles ES iestāžu statusā; c) izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu *Bank of Cyprus* un *Cyprus Popular Bank*, kas nebija iestrādāts ES tiesībās; d) veicināja naudas aprites ierobežošanu, kas noguldījumu īpašniekiem liedza izņemt un/vai pārskaitīt savus līdzekļus uz drošākām iestādēm, un e) to izdarīja, pārkāpjot tiesiskās noteiktības, vienlīdzības un cilvēktiesību principus.

Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – Vassiliou/Komisija un ECB**(Lieta T-151/14)**

(2014/C 159/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs: Costas Vassiliou (Kinšasa, Kongo) (pārstāvji – C. Paschalides, Solicitor, un A. Paschalides, lawyer)**Atbildētājas: Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija***Prasītāja prasījums:**

— piespriest atbildētājiem izmaksāt atlīdzību prasītājam saskaņā ar LESD 268. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apgalvo, ka atbildētājas izraisīja to, ka viņam tika atņemta viņa kontā esošā nauda, jo tās izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu attiecīgajā bankā veiktajam noguldījumam kā daļu no nosacījumiem, kas saistīti ar 2013. gada 26. aprīlī Kiprai sniegto finanšu palīdzību saskaņā ar 13. pantu 2012. gada Eiropas Stabilizācijas mehānisma līgumā, šādā veidā: a) atbildētājas “acīmredzami un būtiski neievēroja ierobežojumus” attiecībā uz savām pilnvarām kā ES iestādēm saskaņā ar LESD 136. panta 3. punktu; b) pretlikumīgi atteicās no savu funkciju efektīvas kontroles ES iestāžu statusā; c) izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu *Bank of Cyprus* un *Cyprus Popular Bank*, kas nebija iestrādāts ES tiesībās; d) veicināja naudas aprites ierobežošanu, kas noguldījumu īpašniekiem liedza izņemt un/vai pārskaitīt savus līdzekļus uz drošākām iestādēm, un e) to izdarīja, pārkāpjot tiesiskās noteiktības, vienlīdzības un cilvēktiesību principus.

Prasība, kas celta 2014. gada 5. martā – Medilab/Komisija un ECB**(Lieta T-152/14)**

(2014/C 159/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Medilab Ltd (Nicosia, Kipra) (pārstāvji – C. Paschalides, Solicitor, un A. Paschalides, lawyer)**Atbildētājas: Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi:**

— piespriest atbildētājām izmaksāt atlīdzību prasītājai saskaņā ar LESD 268. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka atbildētājas izraisīja to, ka tai tika atņemta tās kontā esošā nauda, jo tās izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu attiecīgajā bankā veiktajam noguldījumam, kā daļu no nosacījumiem, kas saistīti ar 2013. gada 26. aprīlī Kiprai sniegto finanšu palīdzību saskaņā ar 13. pantu 2012. gada Eiropas Stabilizācijas mehānisma līgumā, šādā veidā: a) atbildētājas “acīmredzami un būtiski neievēroja ierobežojumus” attiecībā uz savām pilnvarām kā ES iestādēm saskaņā ar LESD 136. panta 3. punktu; b) pretlikumīgi atteicās no savu funkciju efektīvas kontroles ES iestāžu statusā; c) izraisīja priekšlaicīgu parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanu *Bank of Cyprus* un *Cyprus Popular Bank*, kas nebija iestrādāts ES tiesībās; d) veicināja naudas aprites ierobežošanu, kas noguldījumu īpašniekiem liedza izņemt un/vai pārskaitīt savus līdzekļus uz drošākām iestādēm, un e) to izdarīja, pārkāpjot tiesiskās noteiktības, vienlīdzības un cilvēktiesību principus.

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – JingAo Solar u.c./Padome**(Lieta T-157/14)**

(2014/C 159/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Ķīna), Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Šanhaja, Ķīna), Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Ķīna), Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Ķīna), Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Šanhaja) un JA Solar GmbH (Minhene, Vācija) (pārstāvji – A. Willems, S. De Knop un J. Charles, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1238/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (OV L 325, 1. lpp.), ciktāl tā ir piemērojama prasītājām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar antidempinga pasākumiem, kurus nosaka kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to galvenajām sastāvdaļām, kuras nosūta no Ķīnas Tautas Republikas, ja turpretī Paziņojumā par procedūras uzsākšanu bija minēti vienīgi kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļi un to galvenās sastāvdaļas, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 5. panta 10. un 11. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot antidempinga pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to galvenajām sastāvdaļām, par kurām netika veikta antidempinga izmeklēšana, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 1. un 17. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, piemērojot valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, metodi, lai aprēķinātu dempinga starpību precēm no tirgus ekonomikas valstīm, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. pantu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, veicot vienu izmeklēšanu par divām dažādām precēm (proti, kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un to elementiem), iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 1. panta 4. punktu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, nolemjot prasītājām piemērot tirgus ekonomikas metodi vairāk nekā trīs mēnešus pēc izmeklēšanas uzsākšanas un pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas, lai aprēķinātu dempinga starpību, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, atsevišķi neapreķinot Savienības ražošanas nozarei nodarītos zaudējumus gan importa par dempinga cenām, gan citu zināmu faktoru dēļ un līdz ar to nosakot ievadmuitas nodokļa likmi, kas ir augstāka par to, kāda ir nepieciešama, lai novērstu ar importa par dempinga cenām radītos zaudējumus Savienības ražošanas nozarei, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 3. pantu un 9. panta 4. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – *JingAo Solar u.c./Padome***(Lieta T-158/14)**

(2014/C 159/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *JingAo Solar Co. Ltd* (Ningjin, Ķīna), *Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd* (Šanhaja, Ķīna), *Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd* (Yangzhou, Ķīna), *Hefei JA Solar Technology Co. Ltd* (Hefei, Ķīna), *Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd* (Šanhaja) un *JA Solar GmbH* (Minhene, Vācija) (pārstāvji – A. Willems, S. De Knop un J. Charles, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1239/2013, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (OV L 325, 66. lpp.), ciktāl tā ir piemērojama prasītājām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot kompensācijas pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un galvenajām sastāvdaļām, kas nosūtītas no Ķīnas Tautas Republikas, kaut arī paziņojumā par procedūras uzsākšanu bija minēti tikai Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kristāliskā silīcija fotoelektriskie moduļi un galvenās sastāvdaļas, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009⁽¹⁾ 10. panta 12. un 13. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot kompensācijas pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un galvenajām sastāvdaļām, par kurām netika veikta antidempinga izmeklēšana, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 1. un 27. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, veicot vienu izmeklēšanu par divām dažādām precēm (proti, par kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem, moduļiem un elementiem), iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 2. panta c) punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 188, 93. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 19. martā – *Marzocchi Pompe/ITSB – Settima Flow Mechanisms* (“ELIKA”)**(Lieta T-182/14)**

(2014/C 159/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Marzocchi Pompe SpA* (Casalecchio di Reno, Itālija) (pārstāvis – M. Bovesi, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: *Settima Flow Mechanisms* (Grossolengo, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 20. decembra lēmumu lietā R 428/2013-2 un preču zīmi "ELIKA" atzīt par spēkā esošu saistībā ar visām precēm, attiecībā uz kurām tā ir reģistrēta;
- pieņemt jebkādu citu nolēmumu, kuru Vispārējā tiesa uzskatītu par vajadzīgu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un izdevumus procesā Apelāciju padomē, tostarp tos, kuri *Marzocchi Pompe SpA* ir radušies Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punkta, lasot to kopā ar 91. panta b) punktu un 132. panta 2. punktu, izpratnē.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu "ELIKA", starptautiska reģistrācija, kas aptver arī Eiropas Savienību, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē, Kopienas preču zīme Nr. 1 051 270

Kopienas preču zīmes īpašniece: *Marzocchi Pompe SpA*

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: *Settima Flow Mechanisms*

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunkta pārkāpums

Anulēšanas nodaļas lēmums: preču zīmi atzīt par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 24. martā – 100% Capri Italia/ITSB – Cantoni ITC ("100% Capri")

(Lieta T-198/14)

(2014/C 159/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 100% Capri Italia Srl (Capri, Itālija) (pārstāvji – A. Perani, G. Ghisletti un F. Braga, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Cantoni ITC SpA (Milāna, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- apstiprināt Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un līdz ar to
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes 2014. gada 10. janvāra lēmumu lietā R 2122/2012-2;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme ar vārdiskiem elementiem “100% Capri” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 18. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Cantoni ITC SpA*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme ar vārdisku elementu “CAPRI” un valsts vārdiska preču zīme “CAPRI” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību daļēji noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. martā – *Vanbreda Risk & Benefits*/Komisija

(Lieta T-199/14)

(2014/C 159/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Vanbreda Risk & Benefits* (Antverpene, Beļģija) (pārstāvji – *P. Teerlinck* un *P. de Bandt*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 30. janvāra lēmumu (ats. *Ares*(2014)221245), ar kuru Komisija nolēma neizvēlēties *VANBREDA RISK & BENEFITS SA* piedāvājumu attiecībā uz līguma 2013/S 155-269617 (uzaicinājums iesniegt piedāvājumu Nr. OIB.DR.2/PO/2013/062/591) 1. daļu un piešķirt līguma slēgšanas tiesības sabiedrībai *Marsh SA*;
- piespriest iesniegt prasības pieteikuma III daļā (procesa organizatoriskie pasākumi) minētos dokumentus;
- konstatēt Komisijas ārpuslīgumisko atbildību un piespriest tai samaksāt prasītājai summu EUR 1 000 000 apmērā kā atlīdzību par iespējas uzvarēt konkursā zaudēšanu, atsauksmju zaudēšanu, kā arī par nodarīto morālo kaitējumu;
- katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu pamatu, ar kuru tā apgalvo, ka Komisija esot pretlikumīgi piešķirusi līguma slēgšanas tiesības sabiedrībai, kura, neievērojot konkursa specifikācijas, savam piedāvājumam nebija pievienojusi Līgumu/Pilnvaru, pamatojoties uz kuru, visi konsorciā ietilpstošie apdrošinātāji bija apņēmušies solidāri izpildīt līgumu.

Pamats ir iedalīts trīs daļās, ar kurām tiek apgalvots, ka Komisija:

- esot pārkāpusi pretendentu vienlīdzības principu, Finanšu regulas ⁽¹⁾ 111. panta 5. punktu un 113. panta 1. punktu, kā arī Īstenošanas regulas ⁽²⁾ 146. panta 1. un 2. punktu, 149. panta 1. punktu un 158. panta 1. un 3. punktu, kā arī konkursa specifikāciju noteikumus, atzīstot *Marsh* piedāvājumu par pieņemamu, lai gan šī sabiedrība nebija iesniegusi Līgumu/Pilnvaru, ko pienācīgi būtu parakstījuši visi konsorciā ietilpstošie apdrošinātāji atbilstoši konkursa specifikāciju noteikumiem;
- esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem principu un Finanšu regulas 112. panta 1. punktu, kā arī Īstenošanas regulas 160. pantu, atļaujot *Marsh* grozīt savu piedāvājumu pēc piedāvājuma iesniegšanas termiņa beigām;

- esot pārkāpusi pārskatāmības principu, skatot to kopsakarā ar Finanšu regulas 102. panta 1. punktu, atsakoties sniegt konkrētu atbildi uz jautājumu, ko prasītāja bija uzdevusi, lai noskaidrotu, vai Līgumu/Pilnvaru bija parakstījuši visi apdrošinātāji, kuri ir *Marsh* konsorcijs dalībnieki, un vai šis dokuments bija pievienots *Marsh* piedāvājumam.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 1. lpp.).
- (²) Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 1. lpp.).

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. marta rīkojums – *High Tech/ITSB – Vitra Collections* (Krēsla forma)

(Lieta T-161/11) (¹)

(2014/C 159/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 139, 7.5.2011.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 10. aprīļa spriedums – *Nieminen/Padome*

(Lieta F-81/12) ⁽¹⁾

Civildienests — Paaugstināšana amatā — 2010. gada paaugstināšana amatā — Lēmums nepaaugstināt amatā prasītāju — Pienākums norādīt pamatojumu — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Administratori, kas veic lingvistu darbu, un administratori, kas veic darbu, kas nav lingvista darbs — Amatā paaugstināšanas kvotas — Konstantums nopelnu ilgumā

(2014/C 159/51)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Risto Nieminen (Kraainem, Beļģija) (pārstāvji – sākotnēji C. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, advokāti, vēlāk C. Abreu Caldas, S. Orlandi un J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – J. Herrmann un M. Bauer)

Priekšmets

Prasība atcelt iecelēj institūcijas lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā AD 12 pakāpē, īstenojot 2010. un 2011. gada amatā paaugstināšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) R. Nieminen sedz savus un atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012., 34. lpp.

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2014. gada 10. aprīļa spriedums – *Camacho-Fernandes/Komisija*

(Lieta F-16/13) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Sociālais nodrošinājums — Civildienesta noteikumu 73. pants — Arodslimība — Pakļaušana azbesta un citu vielu iedarbībai — Ārstu komisija — Atteikums atzīt par arodslimību tādu slimību, kas izraisījusi ierēdņa nāvi — Ārstu komisijas slēdziena tiesiskums — Koleģialitātes princips — Pilnvara — Pamatojums — Vienlīdzīgas attieksmes princips

(2014/C 159/52)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ivo Camacho-Fernandes (Funchal, Portugāle) (pārstāvis – N. Lhoest, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Currall un V. Joris)

Priekšmets

Prasība atcelt Kopējās veselības apdrošināšanas sistēmas lēmumu, ciktāl tas apstiprina lēmumprojektu, ar kuru noraidīts lūgums atzīt par arodslimību tādu slimību, kas izraisījusi prasītāja sievas, bijušās ierēdnes, nāvi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt,
- 2) I. Camacho-Fernandes sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 13.4.2013, 40. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. aprīļa spriedums – Rouffaud/EĀDD**(Lieta F-59/13) ⁽¹⁾****Civildienests — Līgumdarbinieks palīguzdevumiem — Līguma pārkvalificēšana — Pirmstiesas procedūra — Savstarpējas atbilstības prasība — Apstrīdēšanas pamatu iemeslu grozīšana****(2014/C 159/53)****Tiesvedības valoda – franču****Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Thierry Rouffaud (Ixelles, Beļģija) (pārstāvji – sākotnēji A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi un D. Abreu Caldas, avocats, vēlāk S. Orlandi un D. Abreu Caldas, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (pārstāvji – S. Marquardt un M. Silva)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja pieteikums viņa secīgos darba līgumus uz noteiktu laiku pārkvalificēt kā līgumu uz nenoteiktu laiku un viņa nodarbinātības laika posmu līgumdarbinieka palīguzdevumiem statusā atzīt par nostrādāto laiku līgumdarbinieka statusā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) T. Rouffaud sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Ārējās darbības dienesta tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 233, 10.8.2013., 14. lpp.

Civildienesta tiesas (otrās palātas) priekšsēdētāja 2014. gada 9. aprīļa rīkojums – Colart u.c./Parlaments**(Lieta F-87/13) ⁽¹⁾****Civildienests — Personāla pārstāvība — Pamatlīgums starp Parlamentu un iestādes arodbiedrībām un personāla apvienībām — Arodbiedrības izpildkomiteja — Arodbiedrībā notikusi iekšēja apstrīdēšana par to personu leģitimitāti un identitāti, kuras ietilpst izpildkomitejā — Tiesības piekļūt elektroniskajam pastam, ko iestāde ir nodevusi arodbiedrības rīcībā — Iestādes atteikums atjaunot tiesības un/vai atcelt jebkādas tiesības piekļūt elektroniskajam pastam — Tiesības celt prasību — Acīmredzama nepieņemamība****(2014/C 159/54)****Tiesvedības valoda – franču****Lietas dalībnieki**

Prasītāji: Philippe Colart u.c. (Bastona, Beļģija) (pārstāvji – A. Salerno un B. Cortese, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – O. Caisou-Rousseau un M. Ecker)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Parlamenta lēmumu par jauno sadalījumu tiesībām piekļūt arodbiedrības SAFE pastkastītei

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Colart, Bras, Corthout, Decoutere, Dony, Garzone k-gi, Kemmerling-Linssen k-dze, kā arī Manzella un Vienne k-gi sedz savus tiesāšanās izdevumus paši un atlīdzina tos, kas radušies Eiropas Parlamentam.

⁽¹⁾ OV L 344, 23.11.2013, 69. lpp.

Civildienesta tiesas 2014. gada 10. aprīļa rīkojums – Strack/Komisija

(Lieta F-118/07) ⁽¹⁾

(2014/C 159/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 315, 22.12.2007, 49. lpp.

Civildienesta tiesas 2014. gada 10. aprīļa rīkojums – Strack/Komisija

(Lieta F-61/09) ⁽¹⁾

(2014/C 159/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 193, 15.8.2009., 36. lpp.

